

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №83 (108) ЖОВТЕНЬ 2017 РОКУ

ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

ВІННИЦЬКЕ МВПУ ЗНОВУ НА ВИСОТІ!

25 жовтня 2017 року в обласному Будинку культури учителя відбулась церемонія нагородження переможців Четвертого обласного конкурсу медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних закладів освіти Вінниччини. Цьогорічний конкурс був присвячений 100-річчю подій Української революції 1917-1921 років.

До уваги членів журі було представлено понад 60 учнівських робіт у різних номінаціях, та отримали визнання найкращі.

Голова правління обласної організації Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України, лауреат літературної премії ім. М. Стельмаха Василь Паламарчук, директор Будинку культури учителя Тетяна Мельник, член правління Вінницької організації Національної

спілки журналістів України та Вінницького обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка, кавалер «Золотої медалі української журналістики», поетеса, лауреат обласних і всеукраїнських літературних конкурсів, вчитель-методист Світлана Травнева (Єлісеєва) нагородили переможців відзнаками, цінними призами, грамотами.

Продовження на стор.3

Читайте у номері:

Декада як традиція професіоналів – с.2

Яскравий «Smile Fest» – с.6

Щедра та гостинна наша Україна – с. 8, 9, 10

Патріотизм у наших серцях – с.11

Бокс – як життя – с.14

ТРИУМФ УЧИЛИЩА НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ

24–26 жовтня 2017 року відбулась ІХ Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті» та VI Міжнародна виставка освіти за кордоном «World Edu» в Київському Палаці дітей та юнацтва. Організатор: компанія «Виставковий Світ» за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України, Національної академії педагогічних наук України.

У виставці взяли участь понад 550 учасників (із 24 регіонів України, Канади, Польщі, США, Словаччини, Австрії, Чехії та інших країн), серед яких – ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище».

Наш навчальний заклад успішно представив свій вагомий, створений роками кропіткою праці, внесок у розвиток освіти нашої країни.

Продовження на стор.3

ЯНА НАДКЕРНИЧНА НА СХОДИНЦІ ПЕРЕМОЖЦІВ

У рамках програми «Міст до професійної освіти – німецька мова у закладах профтехосвіти» Goethe-Institut в Україні на початку навчального року організував конкурс «Моє резюме», метою якого було зацікавити молодих спеціалістів, які бажають працевлаштуватися, до написання такого непростого типу тексту як «резюме».

Від ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» участь у конкурсі взяла учениця групи №33 Яна Надкернична, що

навчається за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». За умовами конкурсу учениця створила змістовне резюме, супроводжувальний та мотиваційний листи німецькою мовою і таким чином зуміла вибороти почесне II місце. Переможницю нагородили Сертифікатом, а також Яна отримала пам'ятні подарунки з логотипом Goethe-Institut.

Навчальний заклад пишається високими досягненнями своїх учнів та бажає їм подальших творчих злетів та перемог!

М.Л. Кирильчук, викладач іноземних мов

Професія «Кухар. Кондитер» одна з найдревніших у світі, яка збереглася до наших днів і постійно розвивається. Своїм корінням вона сягає у далеке минуле.

Без їжі людина не може існувати ні на землі, ні на морі, ні в космосі, тому професія кухаря потрібна людині постійно.

Людина, яка готує смачні страви, випікає різноманітні тістечка, торти, кекси, печиво, повинна володіти тонким відчуттям смаку, краси, мати добре розвинені художні здібності, стабільну увагу, наочно-ділове та просторове мислення, глибокі професійні знання.

Незважаючи на нинішні складні економічні умови, професійна освіта призначена для задоволення потреб різних галузей у підготовці робітничих кадрів на рівні сучасних вимог, що є одним із важливих засобів реалізації державної політики зайнятості та соціального захисту населення.

Головною метою підготовки майбутніх кухарів є здобуття ними високої кваліфікації, що передбачає такий рівень засвоєння знань, умінь, навичок і творчої діяльності, який дав би їм можливість не тільки оволодіти сучасними методами виробництва, а й постійно вдосконалювати сам процес виробництва, виявляючи при цьому творчий підхід до праці.

Праця кухаря важка, кропітка, але дуже потрібна людям; цікава, бо зі звичайних продуктів, маючи фантазію, винахідливість, тонкий естетичний та художній смак, кухар

створює справжні шедеври кулінарного мистецтва.

Вже традиційно з року в рік восени у «Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі» проводиться декада професійної майстерності з професії «Кухар. Кондитер», яка проходила у період з 09.10.17 р. по 27.10.17 р..

У підготовці та проведенні взяли активну участь викладачі, майстри виробничого навчання та учні груп №№ 1, 2, 5, 8, 24, 41.

Відкриттям декади став конкурс газет «Дивовижна професія – «Кухар. Кондитер», в якому взяли участь всі групи кухарів та кондитерів. Це сприяє виявленню обдарованих дітей та розвиває творчий інтерес до майбутньої професії. Журі відзначило естетичність оформлення, креативність та зміст газет. За підсумками конкурсу I місце зайняла група №41, II місце – група №1, III місце – група №8.

9 жовтня майстер виробничого навчання Л.М. Олійник провела змістовний майстер-клас з приготування «Бісквітного рулету з фруктову начинкою» та продемонструвала різні варіанти подачі виробу.

10 жовтня на території училища відбувся фестиваль-ярмарок кондитерських виробів «Щедра та гостинна наша Україна». В ньому взяли активну участь всі групи нашого училища. Учні приготували різноманітні

кондитерські вироби та смаколики, пригощали кулішем з польової кухні, корисними, ароматними, трав'яними чаями, розповідали про цілющі властивості трав, з яких приготували напої: з ромашки, м'яти, меліси, чебреця, липи.

Учні з допомогою майстрів приготували

борщ «Український» з пампушками, борщ «Зелений», плов, смажили деруни, шашлик та картоплю, варили вареники з різними начинками.

Усі вироби та страви протягом дня були розпродані. На виручені кошти придбано продукти харчування і речі першої необхідності.

ДЕКАДА ЯК ТРАДИЦІЯ ПРОФЕСІОНАЛІВ

Одну частину відправили в зону АТО, а другу роздали учням нашого училища, які гостро потребують матеріальної допомоги.

Знання технологічного процесу, вміння поєднувати кольори, форми продуктів дає можливість кухарю витончено, зі смаком оформити страву, використовуючи широкую гаму пахощів і ароматів.

Такий різносторонній підхід до справи вивів професію на рівень мистецтва.

12 жовтня майстер виробничого навчання Н.П. Тишкунь провела цікавий майстер-клас із приготування «Білкового крему та оздоблень з нього». Кондитер має володіти гарно розвиненим естетичним смаком, прийомами спостереження, вміння поєднувати кольори, відчувати і розуміти красу, шукати і створювати витвір мистецтва.

17 жовтня у спокійній та невимушеній атмосфері викладач О.М. Пахолок провела вікторину на тему: «Кращий ерудит» для учнів груп №2 та №41. Команди мали можливість позмагатися у своїх професійних знаннях. Перемогла команда групи №2 «Кексики з родзинками». Ці учні швидше справилися зі своїми завданнями, були активнішими та да-

вали правильні відповіді на поставлені запитання.

19 жовтня майстер виробничого навчання Г.А. Танасієнко провела майстер-клас із приготування «Млинчастого торта з вишнями». Вона показала технологію приготування торта та продемонструвала різні види оздоблення його шоколадом.

20 жовтня майстер виробничого навчання Л.С. Андрущенко провела цікавий майстер-клас по приготуванню виробів із дріжджового опарного тіста, а саме «Приготування булочки-плюшки». Учні могли не тільки споглядати за процесом приготування, а й самим долучитися до нього.

23 жовтня майстром виробничого навчання В.С. Прядун було проведено гру «Розумники та розумниці». Панувала атмосфера творчості та зацікавленості, що сприяло розвитку активності учнів, підвищувало інтерес до обраної професії. Переможцями стала команда дівчат «Полунички».

24 жовтня Р.А. Мазур, викладач спецдисциплін, провела вікторину «Веселий кухар» для учнів груп №№5, 24, 8. Іванна Іщук зайняла I місце, Дар'я Гусейнова – II місце, Ліза Ротова – III місце.

Вікторина учням дуже сподобалась, вони переконалися у своєму правильному виборі професії.

Сучасний кухар – це одночасно професіонал, художник, дієтолог, психолог і, навіть, «чарівник». Він має бути швидким, спритним, зібраним, освіченим.

Завершальним етапом декади «Кухарів.

Кондитерів» став підсумковий виховний захід – КВК «Кмітливий кухар».

У КВК були задіяні учні груп №№1, 5, 8, 24, 41, які підготували назви команд, емблеми та представлення. Все це супроводжувалось віршами, веселими піснями, танцями.

Учасники розгадували ребуси, малювали схеми обробки овочів та практично показували свої уміння і навички з нарізування овочів різними формами.

Кухар має відчувати форму, лінію, колір, володіти тонкими смаковими відчуттями в різних умовах, навіть у темряві. Це було продемонстровано у конкурсі «Вночі на кухні», де учасники із закритими очима мали відгадати продукти, які їм запропонували (торкалися, куштували).

Цікаві завдання виявилися нелегкими, бо не всі учні справилися із ними. Це свідчить про те, що потрібно систематично підвищувати свій професійний рівень знань.

Під час конкурсів учасники були кмітливі, дотепні, наполегливі, показали свої професійні знання та вміння на високому рівні, творчо та креативно ставилися до виконання завдань. Найкмітливішими кухарями визнали команду групи №41.

КВК стало справжнім святом, пізнавальним не тільки для учнів, а й для гостей.

Найактивніші учасники декади кухарів, переможці конкурсів та вікторин були

нагороджені почесними грамотами та солодкими подарунками.

Позаурочна робота – невід'ємна складова навчально-виховної діяльності майстрів та викладачів навчального закладу, яка має здійснюватися систематично. Декада в цьому році була проведена дуже цікаво, змістовно та ефективно.

Від рівня кваліфікації та майстерності кухаря залежать смакові та споживчі властивості приготовлених страв та виробів. Тому наші

майстри і викладачі приділяють значну увагу своїй професії, постійно працюють над її вдосконаленням та своїм професійним рівнем. Всі свої знання, вміння та навички намагаються передавати учням як в урочний, так і позаурочний час.

Колектив Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища створює належні умови для розвитку професійних та практичних навичок в учнів, вкладає часточку душі в кожного з них, передає всі свої знання, «відшліфовує» справжніх професіоналів – знавців своєї справи.

Н.П. Тишкунь,
майстер виробничого навчання

ВІННИЦЬКЕ МВПУ ЗНОВУ НА ВИСОТІ!

На фото: І. О. Колодкіна, В. М. Паламарчук, Н. Ю. Коломійчук

Закінчення. Початок на стор. 1

Телепресцентр «Молодіжний вісник» виборов гран-прі – найвищу нагороду – у номінації «Краща друкована газета» та диплом II ступеня у номінації «Краща стінна газета». Тетяна Жила, учениця групи №10, отримала дипломи I ступеня у номінаціях «Кращий фоторепортаж» та «Краща стаття у друкованих ЗМІ».

Яскравості цьому урочистому дійству надали виступи солісток народного художнього колективу студії естрадно-джазового вокалу Будинку культури учителя Софійки Рубальської, Еліни Мбані, Анастасії Бабій (керівник Марина Мальцева).

Гучними оплесками зустріли присутні композитора, співачку, журналіста Вінницького обласного радіо «Вінтера» Тетяну Скомаровську, яка виконала власні музичні твори на слова Світлани Травневої.

Хочемо подякувати організаторам Четвертого обласного конкурсу медіа за широкий загал учасників та чітку злагоджену організацію роботи конкурсу протягом багатьох років, за обмін досвідом та нагоду тісно поспілкуватися з колегами-журналістами, тепле ставлення, турботу про кожного учасника, а також – колективу Вінницького МВПУ за активну участь у діяльності телепресцентру «Молодіжний вісник». Бажаємо всім міцного здоров'я, натхнення та творчих ідей, нових партнерів, досягнень та успіхів!

Н.Ю. Коломійчук, майстер виробничого навчання

МИ ЗА ХОРОШУ СПРАВУ

Минулоріч у нашому навчальному закладі відбулась зустріч з вінницьким письменником та журналістом Михайлом Миколайовичем Пащенком, який у рамках програми «Бюджет громадських ініціатив» презентував свою авторську книгу «Легенди Вінниччини», яка є своєрідною енциклопедією вінницьких легенд, загадкових історій, містичних збігів, котрі траплялися в житті громади міста з сивої давнини і до нинішніх днів.

Михайло Миколайович звернувся до учнів та викладачів нашого училища з проханням підтримати даний проект інтернет-голосуванням на сайті Вінницької міської ради. Учні та викладачі Вінницького МВПУ активно долучилися до голосування, але, на жаль проект отримав друге місце і в його реалізації було відмовлено.

Минув рік, і, не втрачаючи надії реалізувати задумане, Михайло Миколайович знову звернувся до нашого училища, адже ми забезпечили

найбільшу кількість голосів минуло разу.

Так, цього року, починаючи з 1 по 10 жовтня під керівництвом С.М. Бережок та В.С. Кермаша, учні Вінницького МВПУ активно брали участь у голосуванні, яке відбувалося шляхом заповнення анкет на базі бібліотеки-філії №8. До речі, під час відвідин бібліотеки працівники запропонували співпрацю з нашим навчальним закладом. Приємно й те, що до голосування долучилися батьки наших вихованців, які радо привітали таку ініціативу. Разом з тим наші учні підтримали один великий проект №53 «Компетентний вчитель – здорові діти», який безпосередньо стосується освітньої галузі.

Загалом у голосуванні взяли участь понад 60 осіб, найактивнішими серед яких виявилися учні груп №№33, 2, 16, 4, 12, 29, 35, 18. Ми дякуємо учням та викладачам, які були небайдужими та підтримали хорошу справу, адже від нашої активної участі на світ може з'явитися перша книга легенд Вінниці, а ми станемо учасниками цього проекту.

Запрошуємо усіх бажаючих відвідати сайт міської ради м. Вінниці, а саме розділ «Бюджет громадських ініціатив м. Вінниці», де ви зможете підтримати ідею, яка вам до вподоби.

В.С.Кермаш, викладач історії

ТРІУМФ УЧИЛИЩА НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ

Закінчення. Початок на стор. 1

Приміром, значну увагу відвідувачів виставки привернули демонстраційні стенди із методичним напрацюванням наших викладачів. Закономірно, що Вінницьке МВПУ вкотре стало переможцем виставкового конкурсу, цього року – удостоєне почесного звання Лауреата за видатні науково-практичні досягнення в освіті у номінації «Електронний освітній ресурс» за електронний курс «Електротехніка» для професійно-технічних навчальних закладів. Директор Вінницького МВПУ О.Д. Дмитрик був нагороджений подякою за активну організаторську діяльність з впровадження інновацій в оновлення змісту освіти.

«Інноватика в сучасній освіті» – це єдиний професійний форум, на якому широко представлені інноваційні досягнення освіти України. Це ефективний майданчик для презентації інноваційних освітніх матеріалів і досвіду, обговорення освітніх проектів, конструктивного спілкування між виробниками сучасних технологій та представниками навчальних закладів.

Під час урочистого відкриття виставки Іван Григорович Кириленко, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань науки та освіти, передав вітання учасникам виставки від Голови Верховної Ради України Андрія Васильовича Парубія.

Президент НАПН України Василь Григорович Кремень звернувся до учасників з побажанням продуктивної роботи

під час виставки, здорової конкуренції, інтеграції наукових задумів і практичних зусиль до їх утілення.

Юрій Миколайович Сафонов, заступник директора Інституту модернізації змісту освіти, привітав усіх присутніх з початком роботи виставки, побажавши освітянам творчих успіхів та звершень, плідної, конструктивної праці, вагомих досягнень і успіхів на шляху навчання та виховання підростаючого покоління.

Освітні виставки корисні, як неоціненний досвід спілкування, обміну теоретичними напрацюваннями та практичним викладацьким досвідом педагогічних працівників з усіх куточків України та закордону. Організатори доклали максимум зусиль, аби, взявши участь у численних воркшопах, семінарах, майстер-класах, дискусіях та презентаціях, освітяни змогли не лише відчути задоволення від комунікації з колегами та однодумцями, а й збагатитися свіжими ідеями та новими корисними навичками.

Результати проведених у Палаці освітніх заходів показали, що Вінницьке МВПУ – це живий організм, який зростає, розвивається та вдосконалюється, безупинно рухаючись уперед. На часі – нові труди творчого колективу задля наступних перемог у майбутньому. Попри всю приємність від отримання нагород, все-таки не вони є головною метою інформатизації навчально-наукового процесу. Головним є те, що близько тисячі учнів нашого училища не тільки самі активно використовують комп'ютерно-мережеві технології навчання, а й є тим поколінням, яке утвердить у житті українства

На фото: Г.Е.Ткачук та Н.Г. Ничкало, доктор пед. наук, професор, академік-секретар відділення педагогіки і психології профтехосвіти

нову інформаційну культуру та забезпечить входження України до найбільш передових інформаційних суспільств сучасного світу. Ми пишаємося нашими здобутками та вітаємо колектив з перемогою!

М.В. Вижга, Г.Е. Ткачук, викладачі

РЕКОРД УКРАЇНИ ВСТАНОВЛЕНО!

18 жовтня у вибудовуванні герба Вінниці взяли участь більше 2000 представників та представниць вінницької молоді, у тому числі і наші учні груп №№2, 10, 16, 18, 41, 45 (у кількості 100 чоловік).

Наприкінці флешмобу стадіон гримів вигуками: «Я люблю Вінницю!», після того прозвучав гімн України. Багато хто тримав у руках білі кульки, велика частина

людей була одягнена у вишиванки. По завершенню заходу експерт національного реєстру рекордів України вручив представнику Вінницької Молодіжної Ради Дмитру Мирі документ, що засвідчує встановлення рекорду.

Пишаємось нашими учнями, які дихають в унісон з нашим європейським містом.

А.І. Власюк, соціальний педагог

БІДНІСТЬ – СОЦІАЛЬНЕ ЗЛО?

Іноді може здатися, що ми живемо в епоху втрачених моральних цінностей, адже, озирнувшись довокола, можна побачити, що світ наповнений жорстокістю, несправедливістю та снобізмом.

17 жовтня щороку весь світ відзначає День боротьби за ліквідацію злиднів. Ось чому мені спало на думку дізнатися в учнів Вінницького МВПУ, наскільки важливими для них є людяність та щирість у дружніх стосунках, що вони думають про бідність, і чи можна щось змінити на краще.

На мою думку, бідність – це дуже велика біда для всього суспільства.

Так, в нашій країні далеко не все ідеально, не все може нам подобатися, не до всіх європейських стандартів ми дійшли. І це дійсно так! Але ж ми впевнено крокуємо до кращого життя, і я більш ніж впевнена, що пройде декілька років, і ми посядемо одне з перших місць в рейтингу найрозвинутіших країн світу. А все, що нам залишається, тільки допомогти нашій державі стати кращою.

Пропоную наступні кроки, для вирішення проблеми «бідності» в нашій країні:

- Бути чесним, по відношенню як до себе, так і до інших;
- Бути працьовитим та всіх закликати до праці;
- Бути безкорисним і допомагати людям, які потребують допомоги;
- Боротися за інтереси молоді;
- Виховати в собі здоровий спосіб життя, самоповагу, патріотизм, правосвідомість та критичне мислення.

І, можливо, тоді ми зможемо вийти із цієї ситуації та здобудемо таке бажане «краще життя».

Я вірю в твоє майбутнє, Україно. Адже я – частина твого майбутнього! Я вірю в твої і в свої сили, я вірю в краще!

Яна Жорняк,
учениця групи №18

Бідність – це дуже поширене явище в сучасному світі. В нашій країні це є реальною проблемою.

Подібне становище людини, що називається бідністю, виникає в основному тому, що в суспільстві все глибше стає прогалина між визначеними групами людей, і відбувається поділ на багатий,

середній та бідний класи.

На мою думку, бідність є – соціальним злом, оскільки вона впливає на настрої і стан соціальних мас. Відомо, що велика кількість людей не працює, або має малий зарібок, що погано впливає на економічний стан країни і знижує її розвиток. Але, якщо подивитись з іншого боку, даний клас займає свою нішу в суспільстві. Враховуючи те, що стан суспільства, в якому всі рівні, – практично неможливий, то те, що людство ділиться на подібні класи – неминуче. Як то кажуть, не було б бідних, то багатим не було б на кому розбагатіти.

Бідність – достатньо нечітке поняття, тому що бідним може бути людина, що народилася в бідній сім'ї, проте людина з багатого або середнього класу теж може стати бідною з різних причин.

Бідною може бути людина, що недостатньо розумна або ж просто надто лінива, щоб змінити своє економічне становище.

Бідність – це «рак» суспільства.

Богдан Гаврилук,
учень групи №39

Бідність – це складний стан соціальності, у якому відсутні одна або кілька складових: економічних, соціальних, моральних, правових або духовних, тому, зважаючи на потреби і цінності суспільства, можемо сказати, що більшість людей залежні від матеріальних цінностей, без яких можна і прожити.

Держава надала людям змогу жити на середньому рівні, а далі це їхній вибір досягати вищої фінансової стабільності та робити щось важливе для країни, чи надіятися на когось та залишитися малозабезпеченими.

Для кожної людини слово «бідність» має різне значення: для когось це не мати великих статків, які зможуть забезпечити безтурботне життя; а для когось це не мати змоги купити харчів, щоб нагодувати сім'ю. Стан бідності не дозволяє людині і суспільству реалізувати свої потенційні можливості та повноцінно розвиватися. Люди не цінують того, що мають, і тому бідність – це проблема людей, а не держави.

На мою думку, бідний не той, хто не має стабільного фінансового стану, а той, хто не хоче щось робити для того, щоб стати багатим. Кожна людина сама вибирає бути їй багатою чи бідною, адже у світі є

безліч можливостей, які можуть покращити фінансове життя людини, але не всі ними користуються.

Я думаю, що бідних людей немає, є ліниві, які не хочуть змінювати своє становище.

Руслана Гальчук,
учениця групи №2

У наш час бідність продовжує поширюватися по всьому світі, не зважаючи на прагнення суспільства жити в достатку. На мою думку, бідність поширюється через безвідповідальність влади, яка не бере до уваги потреби суспільства. Наприклад, відсутність робочих місць зумовила розкрадання та продаж заводів та земель, що є вигідним для високопосадовців.

Тож, можна зробити висновок, що бідність – це зло, яке потрібно викоринити загальними зусиллями.

Олександр Кремльов,
учень групи №4

Що таке бідність? На це питання шукають відповіді мільйони людей, які поділені на різні верстви населення: багатих і бідних. З соціальної точки зору, бідність – це відсутність засобів для забезпечення нормального життя. З екологічної ж точки зору, бідність – це матеріальне становище, при якому людина заробляє менше, ніж витрачає. У будь-якому випадку, бідність – це зло.

Але звідки воно взялось? Звідки цей руйнівний чинник з'явився у демократичному суспільстві, основною цінністю якого є рівність всіх людей? На мою думку, в бідності не винні верхні гілки влади, яких звинувачує клас людей, чий рівень доходу бажає кращого. У бідності винна сама людина, яка борсається на межі бідності. Кожен потребує здобуття фінансової

грамотності (не просто грамотності, а фінансової!).

Якщо батьки не хочуть або не мають змоги навчити дитину цьому, створити цей міцний фундамент, то і дитина за межі середнього класу не вийде.

Другою, але не менш важливою причиною бідності є небажання та власна лінь. Якщо людина не захоче добитись бажаного, то вона так і залишиться бідною, нарікаючи на корупцію та владу.

Так, я дійсно вважаю, що бідність – це соціальне зло. Але вона має служити стимулом для розвитку, тією стартовою точкою, з якої треба починати свій шлях, а не плакатись на нестачу. Треба працювати над собою, займатися самоосвітою та вдосконалюватися...

Ярослав Іваніщев,
учень групи №39

З давніх-давен люди прагнули до достатку і багатства для себе і для своїх близьких. На теперішній час світ став далеко не ідеальним і життя повного достатку досі залишається нездійсненою мрією людства.

Тому, на мою думку, між багатством і бідністю існує велика прірва. Якщо кожна людина, побудувавши своє матеріальне щастя, поділиться ним з іншими, то століття достатку обов'язково настане.

Карина Мусянко,
учениця групи №16

Чи важливе матеріальне становище при виборі друзів?

У дитинстві питання про дружбу нас особливо не цікавить. Та й подружитися і роздружитися дуже легко. Але чим старше ти стаєш, все пильніше вдивляєшся у своїх знайомих, чи то є вірний друг чи випадко-

ва людина у твоєму житті.

Дехто вважає, що друг – це той, з ким можна поспілкуватися, поговорити про життя, але я вважаю, що таке уявлення про друга далеке від істини. Справжній друг – це дуже близька людина, якій ти можеш довірити найпотаємніші таємниці. Він ніколи не зрадить і навіть, коли ти не правий, зможе сказати тобі це в очі. На жаль, у наш час не останню роль відіграє соціально-матеріальне становище, тому кожен підбирає собі друзів по статусу. Буває дуже прикро при знайомстві з новою людиною розуміти, що вона із заниженою або ж із занадто високою самооцінкою.

Але особисто для мене соціальний статус не має значення, важлива наявність людських якостей та морально-етичних норм.

Головне, щоб у людини був багатий внутрішній світ, а скільки грошей у її батьків – не має значення. Ми повинні обирати друзів за інтересами, однаковими принципами та схожим світосприйняттям.

Артур Рисінський,
учень групи №4

У великій кількості людей є друзі. Вони з ними спілкуються, довіряють їм. Але як ми вибираємо друзів?

У мене є друзі з більшим матеріальним становищем, ніж моє, і вони спілкуються зі мною так само, як із іншими. Коли в когось трапляється якась горе, ми підтримуємо один одного і ніколи не залишаємо у біді. Тільки справжні друзі так чинять.

Одного разу, коли ми зібралися разом на День народження нашого друга, у якого батьки доволі авторитетні та мають хороший достаток, він сказав, що потрапив у халепу і йому потрібна допомога. Із 30-ти людей залишилися лише десятеро, які не відмовили йому, і я

БІДНІСТЬ – СОЦІАЛЬНЕ ЗЛО?

була серед них. А потім виявилось, що у нього все гаразд, просто таким чином він вирішив перевірити справжніх друзів і лише з ними відзначити своє свято.

Оксана Собочева, учениця групи №17

За своє життя у мене було чимало друзів, були з високим, з середнім, навіть з низьким достатками. Але на теперішній час з більшістю ми не спілкуємося. Запитуєте чому? А я відповім: друг з грошима, але без душі, – це не друг! Друг потрібен для того, щоб підтримати в складну хвилину.

Зізнаюся, що друзів я не вибираю. Розповів вам одну історію. Якось літом я зустріла дівчину, яка

стояла під дощем і мокла, бо не мала при собі парасольки. Я її поклікала під накриття, і ми розговорилися: Таня – з іншого міста, а тут шукала Зіну, свою сестру, про яку дізналася зовсім нещодавно.

Тато за п'янку був позбавлений батьківських прав, а мати, маючи змоги підняти дитину на ноги, відправила її в дитячий будинок. Доля посміхнулася для Зіни майже одразу, бо її забрала інша родина. Вона росла в достатку, мала все, що хотіла. А згодом народилася у мами Таня.

Мати не хотіла повторювати тих помилок, за які картала себе усе життя, і залишила крихітку, ростила її, віддала все останнє своїй донечці. І, коли їй виповнилося

вісімнадцять, мама розповіла їй про минуле, про сестру. І ось Таня вирушила в дорогу, і доля нас звела випадково.

За хвилину зустрічі вона мені настільки відкрилася, що я була вражена.

Таня попросила мене зачекати з нею її сестру, тому що вона дуже боялася цієї зустрічі.

Прийшла Зіна... Настільки неприємної людини я ще не бачила. Таня захотіла її обійняти, а та відсунулась від неї. Аж бридко стало. Вони поспілкувалися впродовж 15 хвилин, і Зіна пішла, сказавши, що поспішає. І знаєте, я навіть не здивувалася, видно одразу, що гроші багато чого вирішили в її житті.

До чого я веду? Головне в людях – душа. А її матеріальне становище мене мало хвилює. Ось так я

знайшла справжнього друга – Таню – з неймовірно світлою душею, а із Зіною вона так і не спілкується.

А я назавжди вирішила для себе, що не можна знайти справжнього друга «серед грошей».

Вікторія Федорчук, учениця групи №17

Зрозуміло, що далеко не кожен із нас цінує в людях передусім душу та розум, а, на жаль, їхнє матеріальне становище та соціальний статус.

Однак хочеться вірити, що молодь, яку ми виховуємо з дня у день, зможе змінити світ на краще!

Н. Ю. Коломійчук майстер виробничого навчання

НАША ЧАСТКА – ВОЇНАМ АТО

Весна 2014 рік... Життя кожної людини з того часу змінилося, адже чийсь син, брат, чоловік пішли на захист нашої незалежної країни.

Допомога нашим бійцям їде звідусіль, і ми не стоїмо осторонь, готуємо домашні страви: вареники, борщову заправку, пиріжки для того, щоб почастивати смаченьким наших захисників, підтримати їхній дух і передати приємні спогади про домашній затишок.

Учні нашого навчального закладу приготували квашену капусту та передали її на схід. Квашена капуста – продукт унікальний у своєму роді, адже вона здавна вважалася одним із найвдаліших слов'янських винаходів. Її заготовляли у величезних кількостях, і навіть найбагатші прославлені київські князі і воеводи не цуралися покуштувати хрусткої капусти на бенкеті. Тому ця страва користується великим попитом.

Отже, до справи. Спочатку потрібно придбати великий качан капусти і моркву. Останню потрібно натерти на тертці, а капусту – тонко нашаткувати, позбавившись при цьому качана. Нашатковану капусту необхідно пересипати у велику широку миску (так зручніше). І після цього гарно її пом'яти.

У процесі такої обробки з капусти буде рясно виділятися сік, який незабаром утворить на дні миски досить значний шар. У цей момент потрібно додати в капусту столову ложку цукру і дві-три столові ложки солі. Розмішувати все потрібно руками, продовжуючи розминати капусту.

Моркву варто досипати в капусту вже після того, як вона буде повністю розім'ята. Додавши моркву до капустяної маси, її слід перемішати до рівномірного розподілу інгредієнтів дерев'яною ложкою або лопаткою.

Далі укладаємо масу в банку. Капусту потрібно сильно утрамбувати: чим щільніше вона лежатиме, тим хрусткішою вона вийде. Зрозуміло, що вже з половини банки сік може повністю накрити капусту, однак досипати і трамбувати капустяну масу варто, поки рівень соку не дійде до верху. Надлишки соку потрібно зібрати в окрему ємність і зберігати, потім ще скористаємось ним.

Бажано встановити гніт, оскільки без нього капуста буде місцями розпрямлятися, через що стане в'ялою і несмачною. В якості гніту чудово підійде вставлена всередину банки пластмасова кришка, утиснута всередину.

Капуста буде готова на третій день. Весь цей час за нею потрібно уважно стежити, доливаючи капустяний сік по мірі його адсорбції капустяною масою. Гніт потрібно регулярно поправляти, оскільки хрусткою солонка капуста вийде тільки під тиском. Якщо поставитися до приготування з належною увагою, результат перевершить усі очікування, тому що в капусті міститься велика кількість мікроелементів, вітамінів С, вітаміни групи В (В1, В2, В3), а також А, Р і РР. Ці вітаміни здатні зберігатися в кислій капусті протягом півроку, дозволяють любителям цієї страви забути про багато вірусних та інфекційних захворювань, що також потрібно нашим захисни-

кам у зимовий період. Корисні властивості квашеної капусти зможуть оцінити люди, які значно обмежені у своєму меню. Людям, що страждають втратою апетиту, квашена капуста допомагає налагодити травлення.

А взагалі однією капустою наші добрі справи не

закінчуються. В гарячу точку «поїхали» від нас і запечені курячі стегна, вагою 20 кг. Знаючи корисні властивості буряка, ми вирішили передати нашим бійцям також і салат з вареного буряка (80 кг) та часник (16,4 кг), адже здавна відомо, що останній містить фітонциди, які вбивають хвороботворні бактерії та шкідливі мікроорганізми, зміцнює імунітет людини. Дуже хочемо, щоб наші захисники були здорові!

Отже, учні Вінницького МВПУ роблять дуже корисну справу. Тільки спільними зусиллями переможемо, головне, щоб всі повернулись живими.

Катерина Корольова, учениця групи №24

Профілактика правопорушень у стінах училища

Насьогоднішній день в Україні склалася надзвичайно загрозлива динаміка правопорушень серед неповнолітніх. Саме тому, з метою профілактики злочинної поведінки серед підлітків, 12 жовтня 2017 року у стінах ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» відбулася зустріч зі старшим інспектором ВЮП УПД ГУМП капітаном поліції Володимиром Михайловичем Бойком та інспектором ЮПСЛ Лівобережного ВП ВВП у Вінницькій області лейтенантом поліції Андрієм Сергійовичем Цимбалюком для проведення роз'яснювально-профілактичної бесіди з учнями І курсу на тему: «Кримінальна та адміністративна відповідальність неповнолітніх».

У ході бесіди учні були проінформовані щодо невісної статистики злочинів, що здійснюються неповнолітніми та про наслідки, до яких вони можуть призвести. З учнями обговорювалися різні види правопорушень, які можуть здійснюватися в гуртожитках та громадських місцях. Працівники поліції попереджали про негативні наслідки скоєння злочинів, розповідали про адміністративну та кримінальну відповідальність щодо розповсюдження і вживання наркотичних речовин та їх шкідливий вплив на поведінку людини. Особлива увага приділялася таким поняттям як правила поведінки в громадських місцях, шкідливість вживання насваю, паління тютюнових виробів у заборонених місцях, наслідки пропущених занять без поважної причини та недотримання внутрішнього розпорядку в училищі.

А.І.Власюк, соціальний педагог

Людина і війна

Навряд чи ми зможемо віднайти явище, яке зашкодить людині більше, ніж війна. Стільки тут крові, сліз, розбитих сердець, скалічених долів, смертей, болю. Ще Горацій сказав, що «війни прокляті матерями». Але в той же час війни на планеті відбуваються регулярно, забираючи життя мільйонів людей. І це не тільки смерть військових, через війну від випадкових пострілів і снарядів гинуть звичайні люди, руйнуються їхні будинки, знищується їхня власність. На жаль, війни роблять не народи, а лише окремі постаті.

Іноклі думаєш: «Чого людям не вистачає?» Адже світить сонце, шумлять дерева, на полі колоситься пшениця. Люди посміхаються, кохаються, роблять наукові відкриття, пишуть поеми...». Невже це може комусь заважати?

Нам зовсім не потрібна війна. Вона забирає життя наших знайомих, друзів або родичів, через неї безліч людей отримують серйозні психологічні травми і змушені за це розплачуватися. Навряд чи є такі цінності, які всього цього варті.

Сучасний світ повинен стати таким, де суперечки вирішуються не силою зброї, але дипломатичними методами. Звичайно, іноді нічого вдіяти не можна, і тоді зброя починає говорити своє слово, але всім нам потрібно старатися і робити все для того, щоб війни в нашому житті ставало все менше. Ми — цивілізований народ, який має прагнути перемагати супротивника не зброєю, а словом, фактами і власними успіхами.

Максим Норвичук, учень групи №14

ЯСКРАВИЙ «SMILE FEST»

Посмішка – це диво, за допомогою якого в світі стає якось затишніше та тепліше. Всесвітній день посмішки – це ще один день року, щоб зосередитися на добрих справах та подарувати посмішку оточуючим.

7 жовтня весь світ святкує найпозитивніше національне свято – День посмішки, яке збирає мільйони посмішок у всьому світі. Цей день присвячується гарному настрою та проходить під гаслом «Зроби добру справу – допоможи з'явитися хоча б одній посмішці».

Тож, 7 жовтня, вже не вперше, у Вінниці відзначали День посмішки грандіозним фестивалем «Smile Fest». Від Літнього театру, що у Центральному парку, до Майдану Незалежності пройшла весела карнавальна хода.

Учні ДПТНЗ «ВМВПУ», а саме групи №№12, 16, 5, також взяли участь у цьому чудовому заході. Безліч яскравих костюмів, цікаві конкурси, повчальні майстер-класи, чудовий настрій, прекрасна атмосфера та, що найголовніше, – усміхнені люди навколо тебе.

Проїшовши офіційною ходою, всі учасники стали свідками чудового концерту та знову підзарядилися позитивними емоціями і прекрасною атмосферою свята. Цілий день у місті Вінниці можна було спостерігати посмішки щасливих людей.

Ростислав Дяченко та Мар'яна Логош, учні групи №16

«FRESHMAN'S DAY» У ГРУПІ №13

Усмішка – сяйво сонця, світ надії. Колись моя бабуся дала мені гарну пораду: що б не трапилось у твоєму житті – посміхайся. Посмішка нічого не коштує, але багато дає. Вона збагачує тих, хто її отримує, підіймає настрій, змінює хід думок. Вона не коштує ані копійки тому, хто посміхається, але створює щастя в будинку, породжує атмосферу доброзичливості в ділових взаєминах і служить паролем для друзів.

Вона – натхнення для утомлених, денне світло для тих, хто занепав духом, сонячний промінь для засмучених, а також краща протиотрута, створена природою від неприємностей. Будь-який конфлікт можна вирішити за допомогою посмішки. Навіть найгірші відносини можна покращити, посміхаючись один одному.

На практиці ці прості правила користування посмішкою опанували 12 жовтня 2017 року учні групи №13, відсвяткувавши «Freshman's day» (свято першокурсника) у веселій компанії разом з майстрами виробничого навчання О.М. Гнатюк і В.В. Тихоненком та класним керівником О.О. Веретяною в навчально-тренувальному кафе-барі Вінницького МВПУ. Веселі передбачення, розваги, майстерна гра у «Крокодила» створили дружню атмосферу та підкріпили її посмішками. Це так круто: знайти час після занять, зібратися у тісному колі, поділитися усмішками та створити для себе,

майбутніх випускників, «капсулу часу», наповнену щирими побажаннями та надією на гарне майбутнє.

Так тримати, групо №13!

І пам'ятайте: красива посмішка інтригує, скромна – розчулює, добра – радує, щаслива – зачаровує, щира – надихає. Усмішка не залишає байдужим. Тож, посміхайтесь!

О.О. Веретянова, викладач іноземних мов

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПОСМІШКИ

Посмішка – унікальна можливість людини щось змінити у позитивний бік. Щира, доброзичлива посмішка здатна за мить підняти нам настрій.

Віднедавна посмішка навіть має своє свято. Починаючи з 1999-го року в першу п'ятницю жовтня відзначається Міжнародний день посмішки. Це неофіційне свято започаткував американський художник Харві Болл, який у 1963 році на замовлення страхової компанії намалював емблему – посмішку – для проведення рекламної акції. Замовники попросили виготовити щось яскраве і незабутнє. І маловідомий на той час художник намалював усміхнене обличчя, яке тепер всі ми знаємо, як жовтий смайлик. За свою роботу художник отримав 50 доларів.

Емблема виявилася дійсно незабутньою. Смайлик одразу сподобався клієнтам страхової компанії, а з часом цей знак почали використовувати

на одязі, малювати на предметах побуту, на значках. У США навіть була випущена марка з цим усміхненим символом. Смайлик набув всесвітньої популярності! А з поширенням спілкування через Інтернет, смайлик взагалі став нашим незмінним супутником, який допомагає яскраво виразити почуття.

Всесвітній день посмішки було започатковано для того, щоб закликати людей частіше посміхатися знайомим і незнайомим людям, щоб життя стало кращим і привітнішим. Також у цей день відбуваються різноманітні акції, люди прагнуть робити добрі справи, дарувати ближнім тепло і турботу. Засновник свята Харві Болл казав, що цей день повинен бути «присвячений гарному настрою і добрим справам». Зараз створену у 1999 році Харві Боллом «Корпорацію світової посмішки» очолює його син Чарльз. Весь прибуток, вироблений корпорацією, після сплати податків йде на благодійну діяльність.

Для підтримки свята у Вінниці на День посмішки центральними вулицями міста традиційно проходить багатолюдний смайл-парад.

І.І. Стець, викладач спецдисциплін

Факти про посмішку.
Посмішка покращує стан імунітету!
Організм розслабляється, а нервова система заспокоюється.

Посмішка позбавляє від стресу і депресії, адже коли ви посміхаєтесь, ваш організм насичується гормонами щастя.

Виявляється, що посмішка навіть допомагає схуднути. Американські учені, наприклад, заявляють, що 15-хвилинний сміх спалює кількість калорій, які дорівнюють одній плитці шоколаду.

Посмішка більше притягає чоловіків, ніж красивий макіяж. У ході експерименту було доведено, що чоловіки рахують привабливішими тих жінок, які посміхаються, чим тих, хто красиво нафарбований, але похмурий.

Посмішка універсальна! У якій би країні ви не посміхнулися, вас зрозуміють правильно!

Посмішка допоможе досягти і кар'єрних висот. Дослідженнями визнано, що бізнесмени більше налаштовані до партнерів, які посміхаються при зустрічі. Цей простий жест допомагає швидше встановити контакт і викликати прихильність до себе.

Афоризми про посмішку

Хто готовий з посмішкою відпустити, того намагаються утримати.

Еріх Марія Ремарк

Втрачений день – той, упродовж якого видо одного разу не посміхнулися.

Жан Мари Гюйо

Люди з красивою посмішкою мене про-

сто зачаровують. Слід було б замислитися, що змушує їх посміхатися так красиво.

Енді Уорхолл

Ніколи не переставай посміхатися, навіть коли тобі сумно, адже хтось може закохатися в твою посмішку.

Габріель Гарсія Маркес

Посмішка – недорогий спосіб виглядати краще.

Чарльз Горді

Ніколи не відмовляйся від того, що примушує тебе посміхатися.

Хіт Леджер

Посміхніться, тому що життя – прекрасна річ, і є багато причин для посмішок.

Мерілін Монро

Носи посмішку – і май друзів, носи гримасу – і отримай зморшки.

Джордж Еліот

Почастіше посміхайтесь людям і розмовляйте з ними. Це елементарно, чи не так? Щоб спохмурніти, треба задіяти 72 мускули, а щоб посміхнутися – 14. Посмішка – перше, що ви помічаєте в інших.

Зіг Зіглар

Не плач, тому що це закінчилося. Посміхніся, тому що це було.

Габріель Гарсія Маркес

Тож, посміхайтесь і будете почуватися щасливими, а негаразди будуть проходити повз вас.

Підготувала М.В. Бондарчук, викладач математики

МУЗИКА – МОЄ ЖИТТЯ

**Музика – це диво, радість, чудеса.
Музика – це сонце, зорі, небеса.
Музика – троянди й спориші....
Музика живе в моїй душі.**

Музика займає важливе місце в житті кожної людини. Ми не можемо жити без неї. Насправді люди мають різні музичні смаки залежно від віку, освіти і навіть настрою. Дехто любить класичну музику, інші ж віддають перевагу рок –, поп- або джаз-музиці, але музика нікого не залишає байдужим.

Що стосується мене, то ще з дитинства я співала перед дзеркалом. Я брала пенал замість мікрофона і наслідувала шоу на сцені. Це було дуже весело! Тепер я не можу прожити і дня без музики. Вранці я віддаю перевагу швидким ритмічним мелодіям – це, як чашка чаю, холодний душ, що бадьорять і освіжають. Тому з самого ранку я в гарному настрої і очікую від кожного дня багато всіляких сюрпризів. Навіть, коли я у поганому настрої, то теж вмикаю музику. Ніщо не допоможе мені краще забути про свої проблеми, ніж весела

пісня. Послухавши свою улюблену пісню, нудьга зникає, а гарний настрій з'являється знов. Після важкого робочого дня мені подобається слухати повільну красиву музику. Вона допомагає мені розслабитися і забути про втому. Чесно кажучи, музика – невід'ємна частина мого життя, і я просто не можу уявити собі, як би я жила без неї.

Навчаючись у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі я також не забуваю про пісню. Я вже два роки поспіль беру участь в училищному конкурсі «Голос ВМВПУ», відвідую гурток вокалу, виступаю разом з одногрупниками на різних вокальних конкурсах нашого міста, де ми гідно представляємо наш навчальний заклад.

Підводячи підсумок, хотіла б сказати, що я щаслива людина, адже я не лише здобуваю професію, а й розвиваюся в музичному напрямку.

**Валерія Станіславова,
учениця групи №29**

ЇЇ ВЕЛИЧНІСТЬ МУЗИКА...

Музика – це розум, втілений в прекрасних звуках

І. Тургенєв

У народі кажуть: «Скажи мені, хто твій друг, і я скажу тобі, хто ти», але я трішки перефразую: «Скажи мені, яку музику ти слухаєш, і я скажу тобі, хто ти»...

Адже, й справді, багато чого залежить саме від мелодії у твоїх навушниках. Наприклад, у мене змінюється настрій в залежності від того, яку музику я слухаю: швидка та ритмічна – для тренувань, впевнена та спокійна – для роботи, «рухлива» для прогулянок... А ще існують різні плейлисти, які я слухаю в залежності від пори року та погоди. Музика – це велике диво, вона надихає, вражає, наповнює внутрішній світ неперевершеними емоціями...

У нашому домі завжди лунала українська пісня. Ще з раннього дитинства я насолоджувалась вечорами, коли збиралась вся родина та співала різноманітні пісні. У мого дідуся

дуже сильний та захоплюючий голос, і я завжди хотіла, щоб мене слухали так, як його, завжди хотіла бути схожою на нього.

У віці 7 років я побачила незнайому мені дівчину, яка бездоганно грала на фортепіано. Мене настільки захопила її гра, що, повернувшись до мами, я сказала: «Я теж хочу навчитись так!». Сказано – зроблено.

Через 5 років навчання у музичній школі я вже влаштовувала міні-концерти у себе вдома та співала в дуеті зі своїм дідусем. Але роки йдуть, музична школа залишилась у минулому, і обрана мною професія ніяк не пов'язує мене з музикою. Але, навчаючись в училищі, я зрозуміла, що не важливо, ким ти станеш, головне, щоб музика лунала з твого серця та душі, і я записалась до вокального гуртка «Душі криниця» та зрозуміла, що мій музичний шлях продовжується.

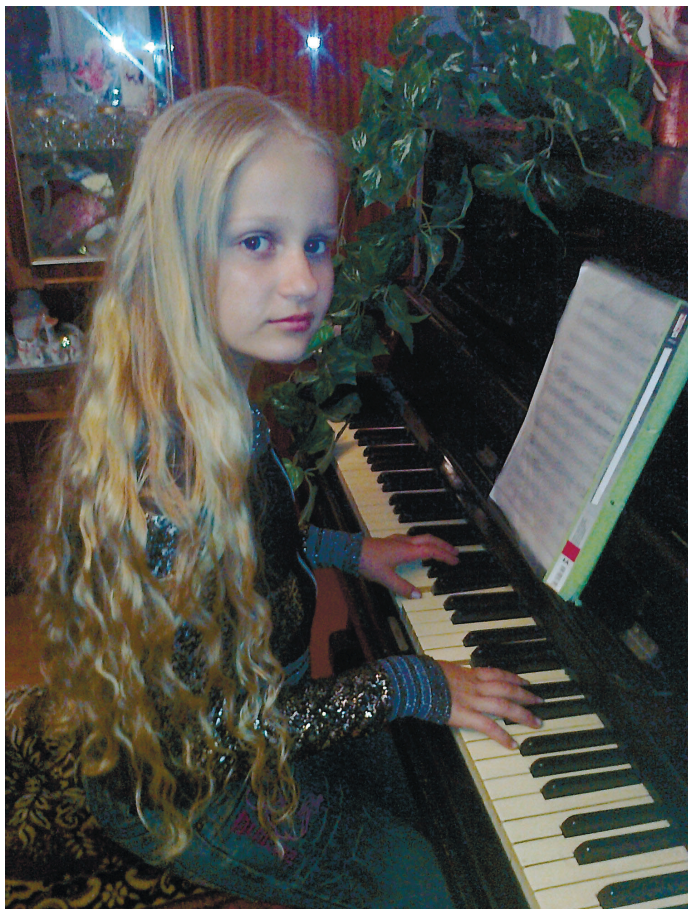
Переповнений найяскравішими враженнями був весняний день 21 квітня 2017 року, коли ми виступали на заключному гала-концерті переможців обласного фестивалю-огляду «Подільські зорі» в МГМ «Зоря» та зайняли I місце у номінації «ансамблевий спів».

Це був мій перший концерт з ансамблем на великій сцені. Ми виконували французьку пісню «Vois Sur Ton Chemin», і чесно кажучи, емоції та відчуття від перебування на сцені неможливо передати словами.

Я дуже вдячна керівнику нашого ансамблю Тетяні Ігорівні Будюк за її терпіння та витримку, адже ми – не музичний заклад, і підготувати такий вишуканий номер було не так то й легко.

Музика – це мова душі, яка облагороджує, спонукає нас красномовно мислити, це голос особливого духу, який об'єднує емоції світу.

Тетяна Жила, учениця групи №10

«Голос ВМВПУ» на сцені актової зали

21 вересня в актовій залі училища відбувся вокальний конкурс «Голос ВМВПУ», в якому учні проявили свої таланти, творчість, а головне – показали свій голос. Кожен міг спробувати себе у різних номінаціях.

Членами нашого шанованого журі були: заступник директора з виховної роботи – Л.О.Біла, культурний організатор училища – К.І. Гладка, завідувача бібліотекою – Н.П.Січкоріз та наша сьогоднішня гостя, випускниця 2017 року, – Юлія Молдован.

Завдяки нашим конкурсантам ми відправились у чудовий світ музики, світ звуків і мелодій.

А ось і наші переможці у номінаціях:

«Сольний спів»: I місце – Любов Голубович, учениця групи №48, Анатолій Новіков, учень групи №1, Валентина Марковська, учениця групи №12,

«Вокальний дует»: I місце – Оксана Купрій, учениця групи №41, Валерія Станіславова, учениця групи №29, II місце – Зоя Рожко, Руслана Гальчук, учениці групи №2,

«Сила голосу»: I місце – Ольга Олійник, Анна Кравцова, учениці групи №16,

«Cover version»: I місце – Аліна Соловійова, учениця групи №42,

«Відкриття року»: I місце – Костянтин Якимчук, учень групи №25,

«Реп-пісня»: I місце – Олексій Жук, Владислав Ліснюк, учні групи №10, II місце – Владислав Козеренко, учень групи №39, Костянтин Олійник, учень групи №4,

«З Україною в серці»: I місце – Богдан Подолян, учень групи №20, II місце – Уляна Корнійчук, учениця групи №24.

Ми вдячні усім за підготовку та участь у конкурсі і дуже раді, що адміністрація підтримує наші молоді таланти!

К.І. Гладка, культурний організатор

Танець – це рух, а рух – це життя!

Танець – хвилюючий і найпрекрасніший вид мистецтва, бо не тільки відображає життя, а й сам є життям.

Танці – це можливість зняти стрес, зануритися у світ веселощів, просто розслабитися після трудового тижня.

19.10.2017 року в актовій залі училища відбувся другий етап конкурсу художньої самодіяльності серед учнів. Був проведений хореографічний конкурс «ArtDance», де кожен з учасників показав свої хореографічні таланти.

Захід був таким драйвовим та запальним, що ніхто не зміг всидіти на місці. А команди показали себе настільки професійними та майстерними, що було важко визначити переможця. Адже кожен танець запалив маленький вогник у наших серцях.

За творчий підхід до підготовки висту-

пу, підбір сценічних костюмів та проявлену культуру на сцені в хореографічному конкурсі «ArtDance» переможцями стали:

У номінаціях:

«Дебют року»: I місце – учні групи №14,

«Dance mix»: I місце – учні групи №7, II місце – учні групи №6, III місце – учні групи №29,

«Romantic style»: I місце – учні групи №42, II місце – Анна Лучко, учениця групи №48, Ростислав Дяченко, учень групи №16,

«Best style»: I місце – учні групи №12 та №41, II місце – Руслана Цимбал, учениця групи №10, Зоя Рожко, учениця групи №2,

«Креативність»: I місце – учні групи №33, II місце – учні групи №25,

«Найкраще танцювальне шоу»: I місце – учні групи №17.

Танці – це емоційна насолода, і саме такий позитив отримали усі присутні в залі.

К.І. Гладка, культурний організатор

ЩЕДРА ТА ГОСТИННА

Уже доброю традицією у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі стало ярмаркування, як засіб відродження традицій минулого і як одна із форм благодійно-фестивального руху.

Це дійство зазвичай відбувається в день релігійного свята Покрови Пресвятої Богородиці, яка здавна є берегинею українського народу, його небесною й могутньою заступницею. А тому не дивно, що кожен учасник ярмарку, сповнений світлих почуттів, намагається зробити якнайбільше для підтримки тих, хто її потребує.

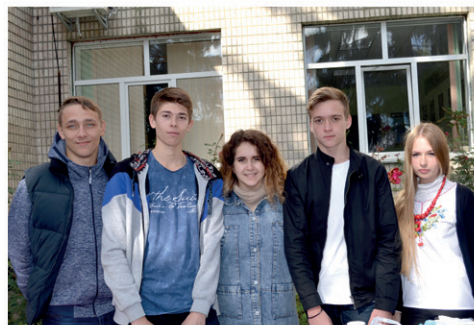
10 жовтня 2017 року уже шостий рік поспіль за ініціативи директора навчального закладу

О.Д. Дмитрика з метою вшанування традицій і звичаїв нашого народу, виховання гуманності, що проявляється через чуйність, повагу, любов до ближнього, вміння співчувати, виявляти турботу про нужденних і знедолених, на подвір'ї училища відбувся ярмарок «Щедра і гостинна наша Україна». Саме тут можна було з головою зануритись в українську культуру, відчути багатство нашого народу, зрости духовно, отримати безліч вражень та умінь. А ще кожен мав змогу стати учасником одного з численних конкурсів.

Поруч із учнями та педагогічними працівниками на святі ярмаркували й численні запрошені гості, серед яких соціальні партнери навчального за-

кладу, представники адміністрації професійно-технічних та вищих навчальних закладів, голова громадської організації «Вінницький козацький полк імені Івана Богуна» Володимир Воловдюк та інші високоповажні гості.

За особливий внесок у виконанні Національної програми відродження та патріотизму Українського козацтва нагороджено директора ВМВПУ О.Д. Дмитрика Орденом ім. Богдана Хмельницького, а також почесною відзнакою Українського козацтва – Орденом «Козацький хрест з мечами другого ступеню» нагороджено заступника директора з виховної роботи ВМВПУ Л.О. Білу, заступника директора з виробничого навчання М.М. Тютюнника, майстрів ви-

НАША УКРАЇНА

робничого навчання Л.О. Захарчук, В.М.Беркар, а також кухарів-кондитерів, які брали активну участь в організації і проведенні ярмарку.

Свято дало можливість кожному ще раз зануритись у колорит народних звичаїв і традицій, які переповнюють серця добром, милосердям, відчуттям того, що ми – єдина нація, єдиний народ вільної незалежної України.

У ярмарку брали участь усі навчальні групи, педагоги та адміністрація. З кожним роком благодійний ярмарок стає все популярнішим і значущим для учнів та їхніх батьків, педагогів, громадських організацій, які чекають і готуються до ярмарку вже з початку навчального року.

За традицією розпочалась робота з концертної

програми, під час якої директор ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» О.Д. Дмитрик виступив з вітальним словом та висловив вдячність усім тим, хто був причетний до проведення Благодійного ярмарку «Щедра та гостинна наша Україна».

Сонячна погода сприяла гарному настрою дотепні відучі лотереї задавали азарту.

Різні солодощі, теплі напої, різновиди борщів, вареників, консервацій та багато іншого, представлено учасниками, викликали неабияку зацікавленість та попит у гостей.

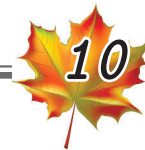
Варто відзначити, що під час ярмарку можна було не тільки поласувати смаколиками, а ще й перевірити свою силу, влучність, витримку, й отримати виграші у лотереї.

Традиційно, як і кожного року під час ярмарки проводилися спортивні змагання. Цьогоріч учні мали можливість спробувати себе у п'яти видах спорту: боротьбі на руках (арм-реслінг), ударах по воротах в ціль, кидках баскетбольного м'яча, підніманні гирі та у командному виді – перетягуванні канату.

Бажаючих перевірити міцність своїх рук було багато. Серед них учні груп №№45, 1, 13, 6, 44, 46, 41. Хлопці змагалися завзято і наполегливо. Але долає всіх вже третій рік поспіль учень групи №45 – Ілля Лежепеков, який переміг також у змаганнях з поштовху гирі.

Продовження на стор. 10

Закінчення. Початок на стор.8-9.

Щедра та гостинна наша Україна

На цьому видовищному святі перевірити силу рук вирішили також і дівчата. Тож, змагались учениці груп №№ 18, 41, 10. Перемогу в такому чоловічому виді спорту здобула учениця групи №41 – Вікторія Леонтьєва. У змаганні «Удари по воротах» переміг учень групи №42 – Ашот Гукасян. Найвлучніше

кидає баскетбольного м'яча учень групи №17 – Артур Ра-тушняк. У командному виді спорту по перетягуванню канату найсильнішими виявилися учні групи №13.

Переможці отримали медалі і багато позитивних емоцій.

Благодійний ярмарок – це не тільки відмінний спосіб допомоги тим, хто потребує підтримки, і виховання у дітей співчуття та почуття відповідальності, а й прекрасний спосіб попрацювати у команді.

Не залишив цей захід байдужими жителів прилеглих будинків та випадкових перехожих, яких зацікавило дійство, що відбувалось.

Завдяки зусиллям педагогічного та учнівського колективів, батьків та просто небайдужих людей, під час ярмарку були зібрані кошти, які розподілили між учнями ВМВПУ, що гостро потребують матеріальної допомоги.

Чудове свято викликало багато неймовірних вражень не лише в учасників та організаторів, але й в гостей свята, бо кожен, долучившись до благодійності, відчув себе невід'ємною краплинкою безмежного океану людської доброти та милосердя.

Л.І. Гладка, В.О. Петрова, Н.Л. Гавриш, викладачі

І ЧОГО НА ТОМУ ЯРМАРКУ НЕ БУЛО...

**Ну чого лиш тут нема:
Є ковбаси і корчма,
Є тут юшка з карася
Ще й городина уся!
Тут і борошно й зерно,
Ситець, шовк і полотно...
Той везе, а той несе –
тільки ж дорого усе!**

Хто з нас не чув слово «ярмарок»? Невже є такі? Ярмарок – це свято праці, спілкування, продажу товарів і «придбання» гарного настрою.

«Сорочинський ярмарок» посідає важливе місце в житті українців і є відомим за межами рідної неньки-України. На теренах нашого навчального закладу ми продовжуємо цю традицію фестивалем-ярмарком «Щедра та гостинна наша Україна».

З давніх часів ярмарки проводилися щорічно та приурочувались, зазвичай, до релігійних свят. Не став винятком і наш ярмарок, який проходить вже 6 років поспіль на свято Покрови Пресвятої Богородиці. Саме вона була заступницею запорізьких козаків та покровителькою землеробства. І вже не перший рік в Україні цього дня відзначається День українського козацтва та День захисника Вітчизни.

У підготовці та святкуванні брали участь учні усіх груп, їхні батьки, друзі, знайомі. Доклали неабияких зусиль до проведення на високому рівні цьогорічного фестивалю-ярмарку адміністрація навчального закладу та працівники усіх підрозділів.

Колектив кожної групи представив свою продукцію в оригінальній формі, дотримуючись звичаїв та традицій, які притаманні українцям.

Приємно було споглядати на столи, що рясніли вишитими рушниками, серветками, традиційними українськими стравами. Останні не просто тішили око, а вабили неперевершеним ароматом.

Багатство української землі, величезний асортимент приготованої їжі викликали шквал емоцій та масу задоволення у всіх присутніх: запрошених гостей, учасників, постійних та випадкових відвідувачів.

У рамках розважальної програми відбувалися виступи художніх колективів училища та гостей, конкурси «Довга коса – дівоча краса», «Vtormodels ВМВПУ» (презентація учасниками заходу одягу із вторинної сировини), виставка-конкурс «Дари Поділля». У дійстві також взяли участь клуб історичної реконструкції «Аркона» (лицарські бої), відбувся показовий виступ бойового гопака.

Українці – це відверта щира нація. Розуміючи, що вилучені кошти ідуть на благодійність, на участь у

розіграші лотереї «Небайдужі серця» відгукнулася велика кількість людей.

Кожен з відвідувачів нашого свята відчув своїм серцем усе розмаїття народних звичаїв і традицій, наповнюючи свій внутрішній світ відчуттям милосердя, доброзичливості, що єднає нас в одне ціле вільної незалежної України.

Саме за покликком серця працівників та учнів навчального закладу вилучені кошти є допомогою людям, що знаходяться у скрутному становищі: дітям з малозабезпечених родин, сиротам, на допомогу учасникам АТО, а також на розвиток матеріально-технічної бази училища.

Маленьке опитування учениць групи №16 щодо цього свята допоможе краще уявити емоції та передасть частинку колориту фестивалю, традицій та настрою:

Які враження залишив ярмарок?

Враження були неймовірні: тепла погода та хороша атмосфера. Веселі конкурси, де учні могли брати участь. Прекрасна розважальна програма, що не давала сумувати ні на хвилину.

Ольга Олійник, учениця групи №16

Мене вразила небайдужість кожного учня, який взяв участь у ярмарку. На продаж виставили безліч продукції, виготовленої власноруч.

По закінченню ярмарку залишилося багато позитивних емоцій та вражень. Про цей день завжди будемо згадувати лише з посмішкою.

Леся Поташ, учениця групи №16

Для чого потрібний ярмарок?

Я вважаю, що ярмарок потрібний, насамперед, для самих учнів. Так вони можуть продемонструвати свої кулінарні здібності перед відвідувачами, котрі до нас приходять майже зі всіх куточків Вінниці, щоб поласувати смаколиками та дещо прикупити додому.

Також це незабутні емоції, отримані від конкурсів та співу наших красунь.

Але основною метою проведення ярмарку є допомога тим, хто її потребує.

Мар'яна Логош, учениця групи №16

На мою думку, цей ярмарок дуже важливий та потрібний, тому що він є благодійним.

Мені дуже шкода, що він був останнім для нас, як випускників нашого навчального закладу.

Катерина Кирисіна, учениця групи №16

Чим мені сподобався ярмарок?

Ярмарок – це чудове свято обміну емоціями, захід, де можна відволіктися від навчання та повсякденних справ та просто відпочити.

Мені цей фестиваль сподобався багатьма цікавими конкурсами та хорошою позитивною атмосферою.

Марія Стець, учениця групи №16

Було дуже багато всього смачного, безліч змагань як для хлопців, так і для дівчат. Усі могли знайти собі заняття до душі.

Я рада нагоді допомогти людям, які дійсно потребують допомоги.

Анна Григоренко, учениця групи №16

Який із конкурсів сподобався найбільше?

Найбільше мені сподобався конкурс «Довга коса – дівоча краса». Адже волосся – це дівоча гордість. А, якщо дівчина вмє гарно доглядати за своїм волоссям, охайно виплітати косу, то вона не тільки красуня, а й гарна господиня.

Анастасія Купренюк, учениця групи №16

Підготувала Л.В. Березюк,

майстер виробничого навчання

А МИ – НА «ПОДІЛЬСЬКОМУ ЯРМАРКУ»

25 жовтня учні групи №48 разом з викладачами Вікторією Олександрівною Петровою та Наталією Леонідівною Гавриш відвідали виставку «Подільський ярмарок», яка проходила в Експоцентрі Вінницької торгово-промислової палати.

Метою екскурсії було покращення якості підготовки учнів та ознайомлення з новими фірмами-виробниками, організації робочих місць та використання спеціалізованого обладнання за спеціальністю «Комерційна діяльність».

Під час виставки учні могли спробувати себе в якості експертів в організації та проведенні даного заходу, оскільки їхнім першочерговим завданням було проаналізувати геолокацію виставки, товарне сусідство, правила та норми обслуговування споживачів, фірмовий стиль фірм, а також визначити провідні фірми-виробники щодо подальшого пра-

цєвлаштування за спеціальністю «Комерційна діяльність».

У результаті педагогам та учням стало відомо, наскільки більше на Вінниччині розвивається не тільки торгівля, а й фермерське господарство.

Отже, на наш погляд, відвідання екскурсії пройшло результативно, оскільки засновники ярмарку чітко підібрали місце розташування, де всі бажаючі могли відвідати та відчути гостинність кожної продавчині, яка заохочувала та догоджала покупцю. Найсміливіші та найщедріші пропонували скуштувати свою продукцію.

А до кращих виробників, у знак визнання, вишукувались вдячні покупці.

В.О.Петрова, викладач спецдисциплін

КОЗАЦТВО ОЧИМА СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Козацтво за своєю суттю – це унікальне явище на сторінках української історії. Козацька доба на Україні є й окремою віхою європейської історії загалом. Недарма європейці називали українських козаків лицарями Східної Європи.

Про звитяжні подвиги доби козащини, про славних її синів, про перші спроби формування української державності ми чимало відаємо та знаємо. Можна по різному оцінювати ту епоху, ті звитяги та прорахунки, злети чи падіння. Та слід пам'ятати, що козацтво – це явище українське, не запозичене.

Воно зароджувалось на теренах України та формувалось із корінного етносу, наших пращурів. Традиції, звичаєвість та мораль козацької доби є унікальними в своєму роді та не мають світових аналогів.

Так постають питання: а що для нас козацтво? Чи присутній дух козака в сучасному українцеві? Чи зберігаємо та шануємо ми славне минуле наших дідів-прадідів?

Адже ми знаємо, що за багатовікову історію, епоху козащини, гетьманщини намагалися викоренити, знищити, стерти з української історії та пам'яті українців.

Ось на дворі вже XXI століття, сучасні українці навчилися звертатись до своєї історії, вшанувати та пам'ятати її. Особливо приємно, що до традицій минувшини схилиється все більше і більше молоді завдяки діяльності козацьких організацій, які впорядковуються на рівні держави.

Наше училище також зберігає та поцінує ту козацьку славу, адже учні Вінницького МВПУ щорічно беруть участь у козацькій забаві «Сокіл-джура», розігрують призи у квесті «Скарби Івана Богуна» (Вінницький козацький полк ім. І.Богуна), переносять та відтворюють дух козащини на свято Покрови, а також на базі училища діє гурток бойового гопака, до якого

нерідко залучаються й наші учні.

Отож, ми запитали наших учнів, що ж таке «козацтво»?

Козацтво є важливою частиною моєї особистості, оскільки я завжди захоплювався минулим своєї держави. Так, я люблю читати книги та статті про козацтво. Тема козацтва є скарбницею мудрості таємниці та джерелом для роздумів.

Іван Дзигаленко, учень групи №46

На сьогодні ми багато згадуємо про часи козацтва та покладаємо великі надії на його відродження, оскільки козацтво для нас – це символ усього найгероїчнішого, що було в нашій історії. Козаки, найголовніше для мене, були вільними людьми і нікому не були підвладні, а коли і доводилось коритись, то робили вони це тільки враховуючи політичне становище тих часів. Дух вільної людини присутній і донині в українцях.

Олег Любарщук, учень групи №33

Історія козацтва це постійна боротьба за волю, свободу, віру. І мені надзвичайно приємно що в нашому сучасному суспільстві є люди, які й досі готові відстоювати оті вище перераховані три істини.

Максим Галицький, учень групи №33

Козак – це людина, яка перед кожним боєм та під час нього насолоджувалась моментом життя, ніколи не робила кроку назад. Ми повинні донести в сучасне суспільство найкращі чесноти та риси тогочасних воїнів, які стояли на захисті своєї рідної землі.

Вадим Солоненко, учень групи №33

Я особисто темі козацтва загалом мало приділяю уваги, але мене цікавить окремий момент цієї епохи, а саме обладунки та одяг козаків, який є надзвичайно легким та простим,

в той же час являється вишуканим. Так, навіть по крою одягу, його просторості вже можна було зрозуміти, що козака нізащо не можна було ув'язнити, обмежити, і думки його просторі, як його вбрання.

Володимир Палада, учень групи №35

Козацтво є захоплюючим періодом української історії. Для мене козаки – це як якась мотивація бути схожим на них у тому плані, що в них була присутня норма моралі, правдивість і справедливість, чого, по суті, немає або дуже рідко зустрічається в сучасному суспільстві.

Іван Білоус, учень групи №35

Для мене в історії козацтва є цікавий момент, яку ж роль відігравала жінка в епоху славних лицарів та чи мала вона місце на Січі. Адже в силу сучасних перепетій в Україні ми сміливо можемо стверджувати, що українські красуні справжні, неповають цього слова, козачки.

Ольга Ставська, учениця групи №33

Ми полюбаємо у козацькій добі вивчати історичний портрет тогочасних сміливців, а особливо такий напрямок, як козаки-характерники. На мою думку, все ж таки козаків охороняли якісь сили, і було б досить добре, щоб в сьогоденні навчали не тільки мистецтву бою, а й силі духу, мужності, терпінню і розсудливості. Якщо це та інше буде прививатись сучасному поколінню з дитинства, то і наше майбутнє буде кращим та світлішим.

Аліна та Зоріна Задорожні, учениці групи №33

Отож, повертаємось до своєї історії, вшануємо, пам'ятаємо, примножимо!

Підготували:

**В.С. Кермаш, викладач суспільних дисциплін,
Т.М. Нагірна, викладач спеціальних дисциплін**

СЛАВЕТНІ СИНІ УКРАЇНИ

Звучать голоси славетних синів України,
Що в століттях у нащадків віри не втрачають,
Вони знають – встане ненька з лютої руїни,
З надією «Сонце правди» радо зустрічають.

Самотніми лелеками летять дні у вирії,
Так неблаганно плине час... Літа минають...
Сини мужні України нас у вірі щирій
У прийдешній світлий день закликають.

Зрозумійте та почуйте їх могутній голос,
Кобзареве влучне слово від краю до краю,
Збережіть, запам'ятайте, зростіть миру колос,
«Обнімійтесь ж брати мої, молю вас, благаю».

Діла славні синів-дочок завжди пам'ятайте,
Хай здійсняться їх молитви за рідну країну,
Творіть добро чистосердно і не зволікайте,
Полюбіть же щирим серцем неньку Україну!

Н.П.Січкоріз, завідувач бібліотекою

Роль козацтва в історії українського народу

Зараз в Україні намагаються відновити козацтво, пильно вивчають життя козаків, їхні звичаї, традиції, створюють сучасні козацькі загони. Справді, часи козацтва – частина героїчного минулого українського народу. Так в чому ж полягає такий інтерес до козаків? Чому ж ними пишається весь світ? Спробуємо дати відповіді на ці питання.

Унікальність нашої історії і нашого народу полягає в тому, що у козацтві виявився творчий і волелюбний дух наших предків. Козаки в нашій уяві – це вільні духом, сильні серцем та багаті знаннями, відважні захисники нашої батьківщини.

Завдяки козацтву багато хто звільнився від гніту різних загарбників та почав боронити неньку Україну з відважними людьми, захисниками своєї землі, – козаками.

Козацтво – це символ мужності і єдності українського народу. Про це написано багато наукових книжок. Про наш козацький рід і його ватажків говориться в урочистій пісні нашої держави – гімні України.

Козацькі поселення – Січ – мали свій устрій, свої клейноди, свої правила і закони, за якими жили, а головний закон – честь

і справедливість. Негідникам і зрадникам там не було місця. Тому козаки були згуртовані, а це робило їх єдиною, могутньою військовою силою.

Протягом кількох століть українські козаки стерегли кордони, воювали, захищаючи не лише власні інтереси, а й інтереси інших країн: козацькі загони були бажаною підмогою і у польському, і у французькому військах. Воювали вони на суші і на морі. Про славетні бої і походи козаків, про їхню сміливість, відвагу й винахідливість ходять легенди. Козаки були неперевершеними майстрами військової справи свого часу.

Прославили козацтво хоробрі, талановиті ватажки: Дмитро Вишневецький, Іван Підкова, Северин Наливайко, Іван Сулима та інші. Гетьманство Богдана Хмельницького поклато край так званому «золотому спокою».

Слава про волелюбних українських предків, непохитної волі славних козаків, живе і донині. Багато хто з нас і сьогодні носить козацькі прізвища та не знають про це. Через козацтво ми всі творили нашу історію, і кожен з нас не тільки причетний, а й відповідальний за неї.

Іван Дзигаленко, учень групи №46

ПАТРІОТИЗМ У НАШИХ СЕРЦЯХ

Яким має бути справжній захисник України? Це питання я ставлю на своїх уроках учням. Вони всі відповідають по-різному. Для когось – це, перш за все, воїн, для когось – приклад чоловіка, для інших – патріот.

А що включають у себе поняття «патріотизм» та «патріот»? Патріотизм у найзагальнішому розумінні – це любов до Батьківщини.

Для кожної людини в світі її рідний край – найдорожчий та наймиліший серцю. Це той клаток землі, що привітав її з життям, де минули дитячі роки, де живуть найближчі люди. Такі почуття зрозумілі, вони природні. Далі вони поширюються на цілу країну, в якій живе людина, на народ, що говорить однією мовою та

створює спільну культуру. Бо це все робить людей близькими та об'єднує.

Країна – це велика родина, де всі живуть спільними радощами та проблемами. Тому ми відчуваємо свою причетність та відповідальність за все, що коїться у державі, і нам не байдуже, як до нашої Батьківщини ставляться у світі. Патріотизм виявляється у тому, що те, що робить людина, приносить благо її країні.

Патріот поважає традиції української держави, він альтруїст у своїх вчинках, толерантний, рішучий, знається на історії країни, турбується про її майбутнє. Бути захисником України є почесним обов'язком кожного громадянина. Адже «захисник України» – звучить гордо!

**Є.С. Тимошенко,
викладач захисту Вітчизни**

ВЕЛИКА РІКА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДЖЕРЕЛЬЦЯ

Минають роки, змінюються покоління, люди народжуються і помирають. Та кожен пізнає світ, кожен бачить його по-своєму, відкриває та переживає нові для себе та знайомі багатьом такі почуття, що тривожать душу, затамовують подих і сповільнюють серцебиття, викликані простим, але наповненим величезним змістом, словом кохання, таким знайомим і таким невідомим почуттям, таким окрилений і потрібним, як повітря, як сенс життя.

Сьогодні, як і колись, люди висловлюють свої почуття у творчості. І хай про все це вже давно написано, сказано, але там повторень немає, адже всі люди різні і почуття у кожного свої. Побачене і пережите вони втілюють у своїх шедеврах, пишучи картини, музику, вірші, щоб ми, ознайомившись з їхніми творами, відчули душу творця, його прекрасне і безцінне почуття. А, почувши пісню чи поезію, ми могли почути розповідь про інтимне, зворушливе, про те, що житиме вічно, звучатиме в серці, залишиться, як пам'ять про автора – людину, яка вміла творити і хотати по-своєму.

Знайомлячись зі світом та з багатогранністю природи, що так надихає своєю невимовною красою і мальовничим характером, захоплюючись побаченим, творча душа ділиться своїми враженнями на папері. Напевно, кожен колись, хоча б раз в житті, брав олівець, щоб написати декілька рядків. Для когось це так і залишилося невдалою спробою, а хтось продовжує писати для себе, занотовуючи в секретний зошит те, що диктує муза, яка часто відвідує нас, буває, в незручний час, перебиваючи сон або відвертаючи нашу увагу на заняттях.

З такими першими творіннями поетів-початківців вихователі вирішили ознайомитися самі і кращі з них довести до широкого кола жителів гуртожитку, створивши літературні студії «Джерельце» та «Поезія усного слова». На засідання студії в кімнату відпочинку запрошуються творці поезії та її шанувальники. В затишній атмосфері під звуки класичної музики учні розповідають про те, як і коли вперше відчули бажання творити, коли народилися римовані рядки, та що надихало їх до написання.

У кожного були свої історії. Хтось ще з дитинства вражав батьків милими дитячими віршиками. А хтось вже у підлітковому віці, відчуваючи сильну симпатію, переживаючи перші почуття, став писати про те, що і досі тривожить його душу: про кохання, природу, події, що відбуваються зараз на Сході.

Пропоную познайомитись із випускницею групи №15 Діаною Горлатою, яка приїхала навчатись до нашого училища з Житомирської області, Лучинського району, села Липники. Перші свої вірші дівчина написала, відвідуючи гурток поетів-початківців.

Можливо, це ще не зовсім правильно підібрана рима, але це лише перші невпевнені кроки на шляху до великої творчості. І хай це надто інтимне, те, чим ми не звикли з кимось ділитися. Хай ми червоніли і соромилися читати свої проби пера, та я вірю, що з роками талант юних поетів-початківців переросте у щось набагато більше, те, що буде варте уваги, те, що залишиться, як пам'ять про нас наших дітям, онукам, правнукам, які будуть нами пишатись.

Т.І. Бондар, Г.П. Петренко, вихователі гуртожитку

СЬОГОДНІ В НАС ЛИХА ГОДИНА

Сьогодні в нас лиха година:
Війна прийшла на Україну.
Прийшла жорстока та примара,
Страшна та сіро-темна хмара.

Хто міг подумати, що нині
Війна можлива в Україні?
Один народ – ми всі слов'яни,
Коли ж це мир вже той настане?

Чи це вже розум всі згубили?
Чого брати не поділили?
Весь схід країни розбомбили.
Роботу, житло – все згубили.

Над гробом сироти ридають,
Як жити далі, вже не знають.
І плаче мати сива в хаті,
Синів несла відпускати.

Вони ідуть у невідомість,
Лишають смутком їм натомість,
Щоб до останнього стояти
І Україну захищати.

Діана Горлата

ОСІНЬ

Осінь – це пора прекрасна:
Малює все в палітрі ясної,
А навкруги – усе барвисте,
Дерева вбрались в жовте листя.

Та сонечко уже не гріє,
В струмку водичка холодніє.
На зміну їй зима біжить,
А ось кохання – не спішить.

Його уже давно немає,
Лиш тепла ковдра зігріває.
Сиджу із кавою в руках,
Неначе самотній птах.

Діана Горлата

***

Как жаль, что ты уже уходишь,
Свой нежный взгляд опять отводишь.
Идешь, со мною не прощаясь,
А я молчу, не обижаюсь.

Как жаль, что время не вернуть,
Мы начинаем взрослый путь,
Я молча мысленно рыдаю,
Сквозь слезы улыбаясь, отпускаю.

Діана Горлата

РІДНЕ МІСТО

Це місто вже рідним нам стало,
Гарно сквери і парки цвітуть,
Тут вперше в житті покохала,
Дощі тут тепліші ідуть...

Проспектами разом гуляли,
І серце співало пісні,
Хоч ми тоді ще не кохали,
Та солодко було мені.

Діана Горлата

МЕНІ ЗДАВАЛОСЬ

Твій погляд ніжний, загадковий
Тривожив серденько тоді.
Ти так дививсь... Мені здавалось,
Що я подобаюсь тобі.

Твій голос ніжно шепотів: «Кохая...»
І я той день, як зараз пам'ятаю:
Надворі холодно, зима...
А біля тебе, мов весна!

Так мило й ніжно все звучало,
Та в мить одну усе пропало.
Бо ти сказав, що не кохаєш,
Сказав мені, що покидаєш.

А я так плакала, страждала,
Я так любила і прощала.
А ти дивився і сказав,
Що ти ніколи не кохав.

Діана Горлата

ПРОБАЧ

Пробач мені за те, що вчасно не цінила,
Пробач за те, що мрії я твої розбила.
Пробач, мій милий, за слова оті болючі,
Пробач за те кохання й спогади гіркі.

Пробач, у твою душу образи я налила,
Пробач, що твоє любляче серденько я розбила,
Пробач за біль твою, й мою байдужість.
Прошу пробач! Бо совість мене мучить дуже.

Діана Горлата

НЕМА НАДІЇ

Коли у тебе вже нема надії,
Коли у тебе вже нестача сил,
І ти живеш ілюзіями мрії,
Тобі здається, що життя твоє, мов дим.

Він розчиняється в повітрі і зникає,
Та знаєте, його ніхто не помічає,
Ніхто не намагається його впіймати,
Для всіх він – темна хмара, що літає.

Шкода, але той дим, немов людина,
Яка заплуталась в безвиході життя,
Нема де взяти вже їй мужності і сили...
Хіба життя людини – це ось це буття?

Чому ж у світі, де багато людей,
Нема в душі ні сонця, ні тепла?
Можливо, це тому, що люди гублять,
Бо в них є більше право на ЧУЖЕ життя?

Діана Горлата

ЗАГАДКА

Покрию рососою кожну травинку,
Над озером паремо порину увись,
Із неба направлю на землю сніжинку,
І ріки сховаю під лід, подивись...

**І.О. Колодкіна, майстер
виробничого навчання**

НА ПОЛОТНІ ТВОРЦЯ

В багряні шати зодягнулась осінь:
Калині й клену до лица цей колір.
Жовтогарячого осика просить,
Береза ж золотавий шиє комір.

Куди не кинеш оком, пензель грає,
Фарбує різнобарв'ям увесь світ:
Гарячий колір – жовтень догорає,
А в фіолетовий забарвить цвіт.

Нависли важкі хмари над землею,
Ще трішки... і прокинеться гроза,
Тонкі струмочки потечуть ріллею
І проросте озимини краса.

А пензель далі грає у воді:
Із сірої її фарбує в жовту,
Неначе в дзеркалах стоять сади –
Річки «вбирають» в себе листя ковдру.

Так радує нас полотно Творця:
Лиш тільки Бог всі фарби обирає.
І дивний вогник в нас горить в серцях –
Людська душа подяки гімн складає.

**І.О. Колодкіна, майстер
виробничого навчання**

ГОТУЮСЬ В ДОРОГУ

Готуюсь в дорогу, з собою візьму,
Ті скарби, які я по кристі збирала.
Все те, що любила в своєму житті,
Від чого утіху і радість я мала.

Візьму свої думи, візьму сподівання,
Вечірні вогні і росисті світання,
Всі мрії завітні, любимі пісні –
Все те, що глибоко-глибоко в мені.

Візьму все, що знала і все, що уміла,
Щоб там десь далеко душа не боліла.
Щоб там десь її не ятрили жалі.
А що ж я залишу отут, на землі?

Залишу бездоння блакитного неба,
Бо там відпаде мені в ньому потреба.
Залишу розкішну землену траву,
По ній не пройду вже, – високо живу.

І щебет пташиний, нічний зорепад,
І жовто – багрянний рясний листопад,
Неначе метелики, білі сніжинки,
І літнього дощику теплі краплинки.

Залишу достиглого хліба лани –
Хай іншим приносять достаток вони.
Залишу і те, що в житті не збулося,
І з чим на землі розлучитись прийшлося.

От тільки навіщо не лишу біду,
Від рідного роду її відведу.
Простити гріхи я проситиму в Бога:
В нащадків щоб була щаслива дорога.

Розалія Гучак

СОН

Чудо-чудо дивнеє наснилося мені,
Неначе я лечу у вись на золотім конію
Несе той вихов-кінь мене
До неба, до зірок,

Там горя людського нема,
гірких нема думок.
Там пишні і густі сади,
В стигне виноград.
В озерах лебеді пливуть
І грає водопад.
Усюди тиха благодать,
Щасливо тут живуть.
Прокинулась... в моїм краю,
Дітки з торбами йдуть.

Розалія Гучак

А ПОМНИШЬ...

- А помнишь, как друг друга мы любили?
- А помнишь, как друг друга берегли?
- Я помню, как любовь свою убили,
- Я помню, как друг друга не спасли.

- А помнишь, как когда-то мы гуляли?
- А помнишь, как смотрела ты в глаза?
- Я помню, как друг друга потеряли.
- И это оказалось – навсегда.

Діана Горлата

АЛЛО! ШУКАЄМО ТАЛАНТИ!

Подільська земля багата не тільки плодородними пашнями, квітучими садами, розкішними лісами, а й славними талановитими людьми.

Не тільки в кожному селі, а навіть в кожній родині завжди знайдеться талановита людина, і не одна, яка подивує нас гарними піснями, гуморесками, анекдотами, авторськими зворушливими віршами. У нас в гуртожитку проживають представники цих талановитих родин, які теж мають своє творче обличчя, але поки що його нам не відкрили. Ми, члени літературного гуртка «Джерельце», шукаємо саме вас, дорогі наші талановиті учні.

На засіданнях нашого гуртка ви ознайомитеся з творами наших кращих поетів-земляків, з народною творчістю Поділля, з українськими традиціями. Ми прослухаємо ваші вірші та оповідання, за потреби надамо допомогу в опрацюванні

ваших творів. Кращі будуть передані до газети «Молодіжний вісник». І ваша родина, прочитавши видання, стане пишатися вами. Працюючи в гуртку, ви будете мати можливість поринути в цікавий світ поезії, зустрінеться із творцями прекрасного за круглим столом з чашкою духмяного чаю та печивом.

Хто відчуває в собі потребу поспілкуватися і показати себе, відкрити і розвинути свій талант, друкувати твори в газеті, щоб родина, друзі, односельчани вами пишалися, звертайтеся до керівника літературного гуртка «Джерельце» в гуртожиток ВМВПУ до Т.І. Бондар щодня після 16-ї години.

Тож, приєднуйтесь, щоб зрости та зреалізувати свій талант!

Т.І. Бондар, керівник літературного гуртка «Джерельце»

ЗНОВУ МУЗИКА

Знову приходять музика вві сні
І на крилах своїх мене гойдає
Так, ніби хтось, невидимий очам,
Мені мелодії чарівні виграє.

То скрипка плаче, то акордион,
А то оркестр: то танці, а то пісні.
Що то за музика і як її ввіймає?
Рамки життя для неї надто тісні.

Приходить, заворожить й полетить
Когось для себе іншого шукати,
Велична, невимовно чарівна,
Не можна це словами передати.

О музико! Надовше зупинись,
Я так хотіла б вміть тебе зіграти!
Та прилітаєш ти лише на мить,
Напевно, щоб мене заколисати.

Розалія Гучак, автор збірки «Світ моєї душі»

МРІЯ

Я мрію в молодість вернутись хоч на час,
Щоб знов відчувти радість кохання,
Щоб щебетати, мов та пташка рання,
І іскорки щоб пригали в очах.
Вернутись в молодість? І як було б воно?
Чи ж знов помилки ті самі робила б?
Чи того самого, чи іншого б любила?
Вернутись в молодість? Таке нам не дано.
Та мрію я про неї в тишині,
Бо молодість так незрівнянно мила,
Хоч втратила когось, кого недолюбила,
Та в серця пам'яті – троянди запасні.
І їх шипи не колють наші руки.
Немає сліз, немає там розлуки.
Уміє молодість забути і прощати,
В дорогу брати те, що любо зберігати...

Розалія Гучак, автор збірки «Світ моєї душі»

ЗАГАДКА

Із мене – чорної, брудної
Зростають квіти на полях.
Усе барвисте і зелене
Дарую я – твоя... (земля)

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

ЗАПАХ ЖИТТЯ

Пахне хлібом земля неозора –
Заквітчала в волошки поля.
В'ється стрічка блакитно-прозора,
П'янить свіжістю море здала...

Пахне затишком батьківська хата.
Проохолодою – чиста вода...
Лине пісня душею багата,
Вабить вишня в саду молода.

Пахнуть руки матері духмяно
Материнством, любов'ю, буттям...
Пахне молодість так полум'яно,
пологовий будинок – життям.

Пахне ніжністю щире кохання:
Непізнання, безмежне, надійне...
Має запах книжковий навчання,
А для когось воно, – як снодійне.

Пахне радістю літня година,
А родючістю – осінь барвіста.
Пахне щастям велика родина,
Непізнаним – зоря промениста...

Юнь надію натхненно вдихає,
Насолодою пахне життя...
Час цінує і вік пам'ятає,
Що немає літам вороття...

Н.П. Січкоріс, завідувач бібліотекою

СВЯТА КНИГА

Я знаю Слово, що пахне життям
І сил додає у нерівному бою,
Початок бере зі сторінок Буття,
Звідтіл перемога для нас із тобою.

Це Слово – мірило і дзеркало, й компас,
Воно крізь століття говорить до нас,
Усіх історичних періодів атлас,
Як вогник, що має оливи запас.

Слово Господне – премудрість навки,
Всі книги у Біблії – почерк Творця,
Священні Писання обох Заповітів
Показують стежку до Бога-Отця.

ПОЕТИЧНЕ ЖИТТЯ У ГУРТОЖИТКУ

Минуло літо. Вже накупалися у річці, попрацювали на полях, городах, допомагаючи батькам. Позаду веселі дискотеки в клубах. І знову, здрастуй, мій рідний гуртожитку!

Тут вас щиро зустрічають друзі, вихователі, комендант, чергові вахтери, медперсонал. Усі – знайомі добрі обличчя, турботливі серця. На вас чекали, готувались до зустрічі. Усе ще чисте, пахне фарбою. Ви теж перед канікулами постарались привести кімнати до належного стану, і тепер приємно зайти в гарні світлі кімнати.

Звичайно, ви – жваві діти, запас енергії так і проситься вискочити назовні. Поки сонячне проміння ще пестить землю, на мешканців гуртожитку після уроків чекають спортивні майданчики.

Попереду ще рік навчання, знову спортивні змагання, вечори, лекції, концерти. Юність – це прекрасно! І будьте вдячні долі, що привела вас до нашого училища, до нашого гуртожитку. Тут всі розуміють, що ви стараєтесь бути правильними, але часом «рештки дитинства» трохи заважають. Але дорослими ви ще встигнете стати. І ми знаємо, що ви вдячні всім, хто вами піклується.

Тут класно, тут так «кльово»! Першокурсники, не вішайте носа, пройде зовсім мало часу, і цей гуртожиток вам стане затишним, рідним домом. Ось що писав свого часу випускник, член літературного гуртка поетів-початківців, В'ячеслав Вакарчук:

Літа жаль, воно скінчилось,
Ми в гуртожиток злетілись,
Вулик наш шумить, сміється,
Серце радісно знов б'ється.

Хлопці в плечах ширші стали,
Молодці! Повиростали!
А дівчата – просто клас,
Вони дуже люблять нас.

То веселі, то суворі,
Як погода та на дворі:
То ласкає промінь сонця,
То вже дощ миє віконце.

І дівчата добре знають:
Наші хлопці люблять їсти,
Стіл гарненько накривають
І запрошують нас сісти:

«Їжте, хлопці-молодці,
М'ясо, рибу, голубці!».

Ми дівчатам вдячні дуже,
І до них ми не байдужі.

А ось такі цікаві та дотепні «літературні початки» – звертання та привітання наших вихованців:

Тетяно Іванівно!

Ну, будь ласка, на нас не сердіться,
Трохи вредні, але ми – ще діти.
Ну не може ми тихо сидіти.

Коли сплю, собі думаю тихо:
«Більш не буду робити я лиха»,
Зранку якось усе забуваю,
То щось зверну, то щось розбиваю.

Коли вечір приходиться, то знову
Сам з собою веду я розмову:
«Завтра шкоди робити не буду...»
Може, вранці я це не забуду.

Сергій Макєєв, член літературного гуртка «Джерельце».

3 Днем народження, Валентино Василівно!

Нехай зоря життя сяє,
Як листя золотаве восени!
Хай доля Ваша ще зазнає
Багато радощів весни!

Нехай ще довго топчуть ноги
Кришталь на вранішній траві,
Нехай ніякі Вам тривоги
Не лишать срібний слід на голові.

Нехай Вам китиці калини
Життєвих сил ще додають,
Шанує Вас нехай родина,
Хай дружно всі за стіл ідуть.

А стіл, щоб завжди був хороший,
Салати, м'ясо, шоколад...
І щоб на Вас напали гроші,
А Ви, – щоб всьому дали лад.

Хай осінь теплою Вам буде,
Приносить користь слякота,
Хай горнутья до Вас всі люди
Й молитва береже свята.

3 повагою, мешканці гуртожитку

Підготувала Т.І. Бондар, вихователь гуртожитку

Тоненькі сторінки знайомлять з Ісусом,
Любов прививають до ближніх людей,
Водою живою напоять в посуху
І пелену знімуть із грішних очей.

Ця книга – джерельце, яке не міліє,
Мутною вода не буває у нім,
Бо Слово Господне дає нам надію
На зустріч із Богом в Ісусі Христі.

Хто Біблію любить, прийме той спасіння,
Бо віра приходиться від слухання слів,
Той знає про Спаса свого воскресіння,
Той в вишніх почує лиш ангельський спів.

Хвалою і славою сповнене небо,
«Осанна!», – звучить без кінця у святих,

Там зустріч з Христом скоро буде й для тебе,
Якщо ти знаходиш себе між живих.

Пірнай там, де глибше, купається у Слові,
У ньому нема ширини й довжини,
Бо Біблія – книга і світла, й Любові,
Живи тільки нею, у Гавань пливи!

Незвідана сила, премудрість і святість –
Це те, що дарує Господь у рядках,
Що сповнені миром, прощенням, багатством,
Написані нам на сторінках життя.

І.О.Колодкіна, майстер виробничого навчання

БОКС – ЯК ЖИТТЯ

Бокс – дуже чесний спорт. Він не допускає помилок. Бокс вчить поваги і наполегливості, терпінню і концентрації, всьому, що людина використовує в житті.

Нашому навчальному закладу дуже пощастило. Адже ми – єдине професійне училище у Вінницькій області, де функціонує зал боксу. Тренування проводяться щоденно після навчання. Багато здібних хлопців та дівчат приходять займатися до боксерської зали під керівництвом нашого тренера Василя Івановича Джюги.

Кожного року Василь Іванович виховує спортсменів з контингенту наших учнів, які досягають високих результатів. Ось і нещодавно у чемпіонаті області серед юнаків, який проводився 18-20 жовтня у місті Вінниця, наші учні зайняли призові місця: Вадим Берлюк (у категорії 81 кг) – III місце та Ярослав Яковенко (у категорії 57 кг) – II місце, учні групи №42; Олександр Любчик, учень групи №4, (у категорії 76 кг) – II місце.

У своїх поєдинках наші спортсмени показали високу технічну підготовку та жагу до перемоги. Незважаючи на велику конкуренцію у своїх вагових категоріях, наші учні спромоглися вибороти такі високі місця. Вітаємо наших боксерів і тренера Василя Івановича Джюгу з черговою перемогою і бажаємо завжди залишатися на висоті.

І на останок, як підсумок, хочу привести безсмертні слова легендарного Мухамеда Алі: «Бокс найкраще відображає те, що відбувається в житті: коли отримуєш нокдаун, ти повинен встати! Всі у своєму житті, так чи інакше, отримують нокдаун, але треба вставати і рухатися далі, боротися до кінця!»

В.В.Петелько, керівник фізичного виховання

Бігайте на здоров'я

Нещодавно в нашому училищі проходили змагання з кросу. 3 жовтня бігли дівчата першого курсу на базі 9-го та 11-го класів. Змагання проходили на базі ЗОШ №6. Дівчата долали відстань 400 метрів.

5 жовтня на витривалість випробували себе юнаки, але відстань долали вдвічі більшу – 800 метрів.

Найшвидшими та найспритнішими виявились такі спортсмени:

- серед дівчат на базі 11 класу в особистій першості перемогу здобула учениця групи №8 Тетяна Шевчук, з результатом 1.18 хв., а на базі 9 класу перемогла учениця групи №5 Олена Кучерук, з результатом 1.26 хв.,

- серед юнаків на базі 11 класу першим прибіг учень групи №33 – Микола Майданюк, з результатом 2.34 хв., а на базі 9 класу першим подолав відстань учень групи №20 – Олег Жилияк, з результатом 2.38 хв..

Перемогу визначали також і серед груп. Від кожної групи брали участь 4 учасники. Переможець визначався по сумі результатів. Кращими виявились такі групи:

- серед дівчат на базі 9 класу першість одержала група №20, із загальним результа-

том 5.54 хв., друге місце зайняла група №12, з результатом 5.56 хв., третє – група №24, з результатом 5.57 хв.,

- серед дівчат на базі 11 класу перемогу здобула група №25, із загальним результатом – 7.31 хв., другою прибігла група №33, з результатом 7.57 хв., третє місце зайняла група №8, з результатом 10.18 хв.,

- серед юнаків на базі 9 класу перемогу відзначила група №5, з результатом 10.56 хв., друге місце зайняла група №20, з результатом 11.25 хв., третє – група №14, з результатом 11.54 хв.,

- серед юнаків на базі 11 класу перемогу здобула група №33, з результатом 9.56 хв., друге місце зайняла група №8, з результатом 10.59 хв., третє місце – група №25, з результатом 12.43 хв.

Біг організовує, дисциплінує, бадьорить, загартовує дух, додає позитиву та підіймає настрої.

Вітаємо переможців та призерів змагань. Бажаємо міцного здоров'я та подальших високих здобутків.

О.К. Петелько, викладач фізичної культури

ПОПУЛЯРНИЙ ВОЛЕЙБОЛ

Щорічно до нашого навчального закладу вливається велика кількість першокурсників. Серед них є багато юнаків і дівчат, які захоплюються спортом. Перед викладачами фізичної культури і керівниками спортивних гуртків стоїть нелегке завдання – знайти тих талановитих «зірочок спорту», які потім будуть гідно представляти ВМВПУ на змаганнях різних рівнів.

Усім відомо, що дуже популярним видом спорту в Україні є волейбол. В ДПТНЗ «ВМВПУ» цьому виду спорту приділяється значна увага. З учнями протягом усього навчального року проводяться різноманітні змагання та турніри. Уже з початку навчального року почав працювати гурток з волейболу. Учні, які найкраще зарекомендували себе на тренуваннях, поповнили збірні команди.

У цьому навчальному році команда «ВМВПУ» юнаків взяла участь у турнірі з волейболу на Кубок пам'яті М.І.Чорнобаєва. Змагання проводилися 26 жовтня на базі ВХПТУ №5. У турнірі брали участь чотири команди: ВХПТУ №5, Вище професійне учи-

лище сфери послуг, ВПУ №11 та наші кращі волейболісти – команда ДПТНЗ «ВМВПУ». В напружених поєдинках із сильними суперниками хлопці виборили почесне III місце, а учня I курсу Михайла Бондаря організатори турніру визнали одним із кращих гравців турніру. Взагалі, це були перші ігри нашої волейбольної команди у цьому навчальному році. Радує те, що поряд з досвідченими гравцями, учнями II та III курсів: Олегом Пронченком, Владиславом Полтораком, Денисом Цвітком, Миколою Олійником дуже гарно виступили наші першокурсники: Олег Жилияк (капітан команди), Дмитро Гончар, Іван Тітов, Володимир Гаєвик. Словом, наші волейболісти і себе показали, і на своїх однолітків-волейболістів подивилися. Наша команда грала досить професійно, за що неодноразово отримувала оплески глядачів. Цей турнір став цінним досвідом, особливо для молодших учнів. Після цих ігор юнаки ще з більшим завзяттям бажають тренуватися для того, щоб на наступних змаганнях перемогти.

В.В.Петелько, керівник фізичного виховання

Все у наших руках

Здоров'я родини – здоров'я дитини. В цю істину вкладено глибокий зміст. Здорова родина – здорова дитина, У цих двох поняттях прокладено міст. Хай міст цей єднає батьків і дітей, Щоб правильно й радісно жити. Іти по життю з девізом в руках: Здоров'я потрібно цінити!

Як сказав у стародавні часи Гіпократ, здоров'я є найвищим багатством людини. Кожен має в житті свої цінності, хтось цінить багатство, інший кар'єру, третій – кохання, але найголовніше, на мою думку, – це наше здорове життя.

Берегти своє здоров'я потрібно ще з малечку, дотримуватись правильного способу життя, вживати здорову їжу, займатися спортом. Але,

на жаль, з кожним роком все змінюється, народжуються хворі дітки, все більше молоді вживає алкоголь, тютюн, наркотичні речовини.

Сучасні діти і школярі не знають, що таке рухливі ігри на свіжому повітрі, тому що їхній розум затуманений комп'ютерами, планшетами, гаджетами. А це в свою чергу викликає погані зріп та інші проблеми зі здоров'ям. Коли ідеш вулицею і бачиш вагітну жінку або молодую матусю з малям на руках із цигаркою, хочеться підійти і запитати, чим завинила ця дитина, що її отруюють ще малечку?

Ми не цінимо того, що нам дається з народження. Яким буде здоров'я, а потім і все життя – залежить від нас. Якби ми уважніше ставились до себе та свого самопочуття, то значно рідше відвідували б лікарні та стояли в чергах до аптеки. Кращі ліки від усіх хвороб – це відпочинок з рідними та близькими людьми.

З давніх-давен усі побажання починаються зі здоров'я. Тому треба пам'ятати, що здоров'я потрібно берегти, бо за гроші його не купиш.

Т.М. Петрова, майстер виробничого навчання

ЄВРОПЕЙСЬКЕ МАЙБУТНЄ ВЖЕ СЬОГОДНІ

У рамках польсько-українського проекту обміну молоді «Молодіжна академія комунікації», група студентів, у складі якої були й ми, учні Вінницького МВПУ, Аліна Тютюнник, учениця групи №10 та Іван Наваліхін, учень групи №7, 17 вересня відправились до Республіки Польща.

Довга дорога, очікування на кордоні та таке радісне прибуття до пункту призначення Одпоршув, де протягом 10 днів ми проживали в комплексі SIEMACHA – це організація, метою діяльності якої є допомога дітям, що опинились у складній життєвій ситуації. Діти, які відвідують SIEMACHA, мають можливість проживати, харчуватися, навчатися, виконувати домашнє завдання та творчо розвиватися у будь-якому напрямку. SIEMACHA має власну студію звукозапису, творчу майстерню, басейн, тренувальну залу, бібліотеку, фут-

больне поле, конюшню.

У перший день ми брали участь в уроцистостях до початку нового навчального року в SIEMACHA, де познайомилися з дітьми, що відвідують цей комплекс у місті Тарнув. З нами було проведено близько п'яти тренінгів польською мовою.

Кожен день був розпланований щохвилино. Тренінги, катання на конях, велосипедні прогулянки, заняття з плавання у басейні, фітнес-тренування – це неповний перелік запропонованих заходів. Крім того, ми побували на екскурсіях в містах Краків, Тарнув, Сташув, де дізналися багато цікавого не тільки про Польщу, а й про історичні україно-польські відносини.

Такого роду поїздки дозволяють ознайомитися з європейською освітою та підказати нам, молоді, як покращити своє майбутнє.

Аліна Тютюнник, учениця групи №10

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА – КРОК ДО МАЙБУТНЬОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Практична підготовка учнів училища є обов'язковою складовою освітньо-професійної програми, оскільки при проходженні практики вони оволодівають прийомами виготовлення продукції, в учнів формуються необхідні уміння та навички для прийняття самостійних рішень у конкретних виробничих умовах. Навчальний процес в училищі здійснюється шляхом поєднання виробничого навчання в майстернях та виробничої практики на підприємствах.

В учнів виховується потреба систематично поновлювати свої знання та творчо їх застосовувати у практичній діяльності. Практика в значній мірі сприяє формуванню високого професіоналізму.

В основу підготовки майбутніх кондитерів покладено практичну направленість навчального процесу. Це одна з визначальних складових набуття учнями навичок практичної діяльності і майбутнього працевлаштування.

У вересні-жовтні учні групи №41 проходили виробниче навчання в умовах підприємства з професії «Кондитер», працювали в кондитерських цехах, пекарнях, кав'ярнях м. Вінниці «Світ компанії України» та «Славянський базар», на заводі фруктових концентратів і вин «Солодка мрія», у готельно-ресторанному комплексі «Затишок», ресторанах «Ізюм», «Шахерезада», кафе-барі «Чілі-Піца», м. Житомира, у Вінницькій області, покращуючи свої вміння та навички.

Саме під час самостійної роботи учні мають можливість відпрацювати всі теми на практиці та чудову нагоду не тільки ознайомитись з новим технологічним обладнанням, а й отримати практичні навички з його використання.

За період роботи на підприємствах в учнів суттєво

підвищується рівень виробничого виховання, вони засвоюють нові погляди на організацію виробничих процесів, високо цінують думку і професійну майстерність старшого покоління. Це сприяє швидкій адаптації на робочому місці після закінчення училища.

Під час практики учні навчилися готувати випічку з різних видів тіста згідно з вимогами кондитера III розряду. Робота учнів постійно контролювалась майстром виробничого навчання, адміністрацією училища та відповідальним на підприємстві. Із підприємств надійшли позитивні виробничі відгуки, і, відповідно, учні отримали гарні оцінки у щоденники з виробничої практики.

Виробнича практика – це перший крок для майбутнього працевлаштування.

Учні Ю. Єремеева, В. Борівська, О. Купрій, Д. Зверько, В. Дідора, М. Власенко, В. Хорольська отримали запрошення на працевлаштування після закінчення училища.

Л.С. Андрущенко, майстер виробничого навчання

ШЕФ-КУХАР – ЦАР КУХНІ

Так це, чи ні? Шеф-кухар – це не просто людина, яка ходить по кухні та спостерігає за всіма, це талановитий професіонал своєї справи, який знає свою роботу.

Наприклад, у шеф-кухаря багато обов'язків таких як: стежити за якістю продуктів та приготовлених страв, придумувати та створювати різні цікаві страви та дивувати відвідувачів шикарними подачами.

Шеф-кухар удосконалює свої знання та передає їх своїм кухарям. Це людина, яка завжди допоможе, ніколи не буде кепкувати з твоїх помилок.

Мій перший шеф-кухар – Тетяна Сич з ресторану «Гранатовий сад» – дуже мила, чуйна та охайна жінка. Вона дала мені натхнення вчитись у найкращих, передала свої знання і вміння. Завдяки їй я зрозуміла, що на кухні завдяки шеф-кухарю є дисципліна, допомога та неймовірно чудова практика. На підприємстві не було суперечок, сварок, все легко і швидко. На кухні була така людина, яка все контролює і не залишає у біді.

Я прийшла на роботу, після першого курсу, з незначними знаннями про іноземну кухню, шеф-кухар почала мене вчити. Так, було багато помилок, але завдяки її терпінню, я освоїла все на відмінно. До сьогоднішнього дня я їй дуже вдячна і часто згадую її як свого гарного наставника.

Настя Пушкар, учениця групи №2

Пошта – установа для транспортування повідомлень, наприклад; листів, листівок, дрібних товарів. Поняття «пошта» виникло від слова «posta» і пізньолатинського «posita», яке, найімовірніше, є скороченням від «statio posita in» – зупинка, станція для змінних коней, розташована в певному місці.

Історія пошти тісно пов'язана з історією письменності. Із зародженням останньої інформація стала передаватись у письмовому вигляді, що поклало початок поштового зв'язку. Перші установи впорядкованої служби повідомлень виникли досить рано.

Перше поштове повідомлення з'явилося близько 5000 років тому в Месопотамії для передачі інформації, зображеної на глиняному листі.

Давньоєгипетська пошта була заснована переважно на використанні численних піших гінців, завдяки яким фараони могли без особливих труднощів здійснювати контакти з віддаленими провінціями. В Бені-Хасана настінний розпис на одній з печер-гробниць,

Пошта: колись – голубина, тепер – електронна

що відносяться до епохи Середнього царства, зображений гонець, який передає чиновнику повідомлення про вторгнення ворожого племені. Також відомо про професійних гінців, що існували в Єгипті в епоху XII династії (1985-1785 до н. е.), які розвозили царські накази аж до Азії. Гінці повинні були долати довгі відстані якомога швидше. Для транспортування листів також застосовували поштових голубів.

Перший досвід організації пошти – у справжнісінькому сенсі цього слова і на широких міжнародних засадах – був зроблений членами роду Тассо, які прийняли на себе підтримку повідомлень між габсбурзькими володіннями. Пошта Турн-і-Таксис проіснувала з другої половини XV століття до 1867 року і внесла величезний внесок у розвиток поштового зв'язку в Європі.

У XIX столітті корінний переворот в

поштової справі був викликаний поширенням залізниць і пароплавства. Поява на початку XIX століття паровоза і пароплава, а на початку XX століття літака значно збільшила швидкість пересилання поштових відправлень. Поштовий зв'язок став загальнодержавним і почав обслуговувати все населення.

У кінці минулого тисячоліття техніка і технології почали розвиватися особливо інтенсивно, в світі з'явилися мобільний зв'язок та Інтернет. Високий рівень проникнення цих технологій відчутно позначився на характері комунікацій між людьми: потік простої письмової кореспонденції продовжує скорочуватися.

Але жителі країни практично нічого не втратили (крім радості від отримання теплої звістки на папері), адже на зміну паперовій пошті прийшла електронна. Для передачі

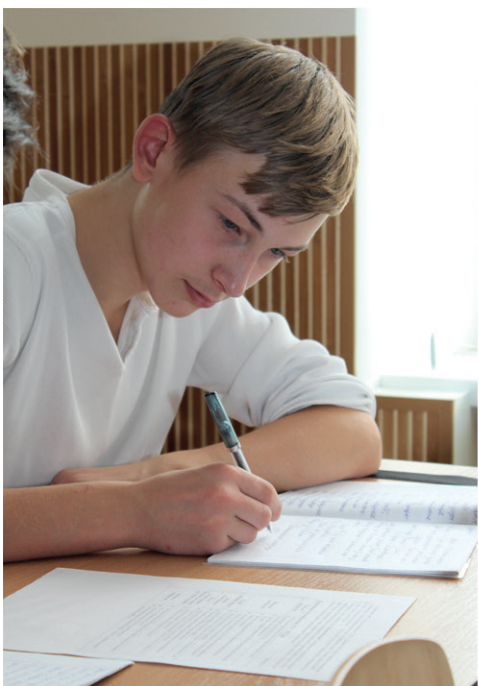
інформації не потрібно купувати коней, розводити поштових голубів... та навіть необов'язково знати, де знаходиться найближча до будинку поштова скринька, – досить в будь-якому місці дістати телефон, планшет чи ноутбук і бути вже на зв'язку. Перебуваючи в тисячах кілометрів, можна спілкуватись із близькими та знати, що наразі відбувається вдома.

У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі за професією «Оператор телекомунікаційних послуг», яка є багатогранною та сучасною, навчаються дві групи дівчат.

За роки підготовки навчальний заклад випустив більше, ніж 500 фахівців зазначеного напрямку. Випускники, що закінчили училище, працюють на підприємствах зв'язку, касирами в банку, у військових частинах та підприємствах, що надають послуги телефонного та мобільного зв'язку. Розпочинаючи роботу, кожен має можливість пройти шлях від звичайного працівника до керівної ланки.

Т.М. Расулова, майстер виробничого навчання

ЗІ ШКІЛЬНОЇ ЛАВИ – НА СТУДЕНТСЬКУ

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються в порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів відповідають
за добір і точність наведених фактів і даних, інших
відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з
точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення №17 75 08
Тираж: 1000 шт